Zde může být štítek s vaším jménem, pokud si naše noviny objednáte!
Předplatné na jeden rok je 32,71+ 2,29 (GST) = 35 kan. dolarů
Cena 1.40 + 0.10 (GST) = 1.50 dolaru.

Agreement # 40005374/ Registration # 09089

Datum, dokdy jsou noviny předplacené, je v pravém horním rohu štítku!

J Time Committed Á délai convenu

Telefon: 416/530-4222
Fax: 011-420-274-770-929
E-mail: abe@zpravy.ca
abe@satellite1-416.com

ČESKOSLOVENSKÝ ČTRNÁCTIDENÍK - CZECHOSLOVAK BI-WEEKLY

No. 12. **(338.)** **Vol. 15.**

satellite 1-416

Thursday, June 9, 2005

Published by ABE, P. O. Box 176, Station „E“, Toronto, Ontario, Canada M6H 4E2
www.satellite1-416.com nebo www.zpravy.org nebo www.zpravy.ca

Art Canada 5 na Novoměstské radnici v Praze

Před rokem 1989 kulturní spolupráce mezi Československem a Kanadou se většinou odehrávala na úrovni velkých celosvětových výstav EXP0 67 v Montrealu či EXPO 86 ve Vancouveru. Z Kanady do ČR zavítal pouze některý z populárních zpěváků jako Paul Anka, Bryan Adams a pianista Oscar Peterson. Byli zde známi i další hudebníci jako Leonard Cohen či Joni Mitchell. Přestože se prolomily bariéry a po listopadu 1989 do Kanady přijela řada českých herců, hudebníků, operních pěvců a také několik divadelních souborů, v oblasti výtvarného umění zůstává práce kanadských výtvarníků, v tomto případě výtvarnic, pro českou veřejnost něčím neznámým.

Myšlenka uspořádat výstavu v Praze vznikla při loňské návštěvě ministra kultury **Pavla Dostála** v Torontě. Během setkání s výtvarnicemi Marií Gabánkovou a Vladyanou Krykorkovou došlo k příslibu pomoci Ministerstva kultury při organizování výstavy v Praze.

V dalším stádiu bylo nutné se rozhodnout pro koncepci výstavy. Pojítkem pro zúčastněné výtvarnice jsou české kulturní kořeny a výtvarné vzdělání na jedné straně a kanadská realita, v které se ocitly se specifickým českým pohledem na ní, na straně druhé.

Ilustrátorka dětských knih **Vladyana Krykorková** velice často vystavovala v minulosti s další ilustrátorkou **Jiřinou Martonovou**. Zatímco **Maria Gabánková** učí na prestižní Ontario College of Art and Design v Torontu a zabývá se hlavně figurální kresbou a malbou, **Vladyana Krykorková** ilustruje dětské knížky z eskymáckého prostředí a českých pohádek. **Jiřina Martonová** nejen knížky ilustruje, ale i pro děti píše. Její tvorba je známa nejen v Kanadě, ale i v Japonsku, Francii a Španělsku.

Další členkou skupiny je **Helena Wilsonová,** která se naopak dlouhá léta zabývala fotografováním domorodých kanadských indiánských umělců a její černobílé fotografie vypovídají o jejím setkání s nimi. Pátou členkou skupiny **Art Canada 5** je **Alena Foustková**, která na této výstavě prezentuje to, jak ji při výtvarné tvorbě ovlivnila severoamerická abstrakce a tamní život.

Skupina **Art Canada 5** je tedy výstava pěti výtvarnic, které žily v osmdesátých letech v Torontu, jejichž cesty se rozešly, tři žijí v Kanadě a dvě v České republice a při této výstavě se pokoušejí znovu nalézt společnou řeč a vypovědět něco nejen o své kanadské minulosti, ale i o přítomnosti.

Vl. Krykorková, J. Martonová, H. Wilsonová (vzadu), Alena Foustková a M. Gabánková při vernisáži Art Canada 5

Vernisáže výstavy, která se konala tuto středu na Novoměstské radnici se zúčastnil kanadský velvyslanec v Praze Bruce Jutzi, pracovníci velvyslanectví jejichž jménem promluvil kulturní ataché pan Olivier Nicoloff, zástupci ministerstva kultury se podíleli na průběhu večera, výtvarnice představil japonolog Martin Vačkář. Ten pozdravil mimo jiné v japonštině hosty z Japonska. Na vernisáž přišlo přes tři sta lidí a podle vyjádření paní Polákové z Ministerstva kultury se jednalo o jednu z nejúspěšnějších akcí v této galerii.

abe

***

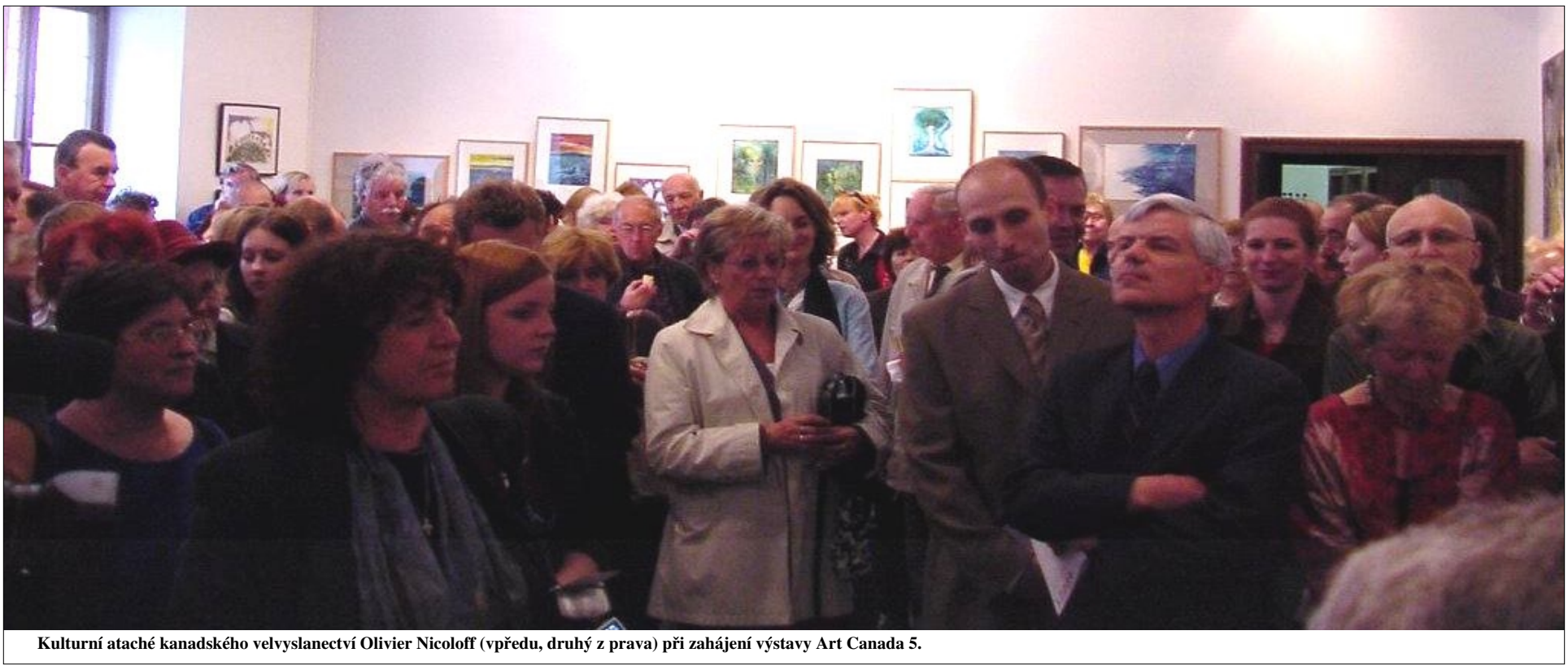

Kulturní ataché kanadského velvyslanectví Olivier Nicoloff (vpředu, druhý z prava) při zahájení výstavy Art Canada 5.

satellite 1-416

Agreement # 40005374/ Registration # 09089
P.P.I.C. Accounts # 1001583
GST Business # 86957 0572 RT0001
Paid in Toronto
CZECHOSLOVAK BI-WEEKLY
published by ABE
P.O. Box 176, Station „E",
Toronto, Ont. M6H 4E2
Telefon: (416) 530-4222
Fax: 011-420-274-770-929
E-mail: abe@zpravy.ca
abe@satellite1-416.com
www.satellite1-416.com
www.zpravy.org
www.zpravy.ca
Česká adresa: ABE/ČIŽINSKÁ
Štefánikova 387, 500 11 Hradec Králové 11
Tel.: 274 777 476 nebo 495 269 285
Fax: 274 770 929
Aleš Březina - redaktor;
Advertising rates: 22.00 per inch/col.
1.65 CDN $ per line/col.
Předplatné:
v Kanadě $ 32,71+2,29 = 35,00,
pro ostatní svět CND $ 48-, US $ 35 -
v ČR 600 Kč, na Slovensku 800 SK
PDF elektronicky $ 22 -
V ČR a na Slovensku 150 Kč (200 SK)

Churches

ČESKÉ A SLOVENSKÉ BOHOSLUŽBY V TORONTĚ

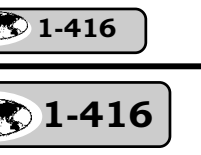

Československý baptistický sbor (Czechoslovak Baptist Church); 200 Annette St., Toronto, Ont. M6P 1P6. Zpívá pěvecký sbor. Každý je srdečně vítán. Začátek nedělních bohoslužeb je v 11:00. Středeční biblická hodina v 19:30. Rev. Ján Banko. Tel.: (905) 337-7457.
KITCHENER: Každou druhou neděli v měsíci v 17:00 - Benton Baptist Church

Moravští bratří (Moravian Brothers Church); Bohoslužby pouze anglicky-neděle v 11:00. 7 Glenora Ave. Toronto, On. M6C 3Y2. Tel.: (416) 656-0473,. Duchovní správce: Rev. Basil E. Coward.

Římsko-katolický kostol sv. Cyrila a Metoda (R.C. Church of St. Cyril and Methodius), 5255 Thornwood Drive, Mississauga, Ont. L4Z 3J3. Slovenská omša:: Ne.: 11:00, po a št.: 8:00, út., st. a pá.: 19:00, 1. so 18:00. Anglická: Ne.: 9:00 a so.: 17:00. Farár: M. Verčimak. Tel.: (905) 712-1200, fax: (905) 712-0974.

Římsko-katolický kostel sv. Václava (R.C. Church of St. Wenceslaus), 496 Gladstone Av., Toronto, Ont. M6H 3H9. Bohoslužby: neděle v 10:30, pátek 19:00. Duchovní správce: Rev. Libor Švorčík. Tel.: (416) 532-5272, fax: (416) 516-5311.

Slovenský evanjelický kostol augsburgského vyznania sv. Pavla (Slovak Evangelical Lutheran Church of St. Paul) 1424 Davenport Rd., Toronto, Ont. M6H 2H8. Tel.: (416) 658-9793. Rev. Ladislav Kozák, Bohoslužby: nedel'a: 9:30 (angl.), 10:45 (slovensky).

Slovenský grécko-katolický kostol sv. Marie (Slovak Greek Catholic Church of St. Mary) 257 Shaw St., Toronto, Ont. M6J 2W7. Tel. 531-4836. Farár: P. Dolinský. Bohoslužby 9:00 angl., 10:30 slov.

Slovenská grécko katolická katedrála Premenenia nášho Pána-Slovak Greek (Catholic Cathedral of Transfiguration of our Lord) 10350 Woodbine Ave., Markham, Ont. L6C 1H9, Rev. John Fecko a Rev, M. Čajka. Bohoslužby 9:30 anglicky, 10:30 slovensky.

Lutheránsky kostol sv. Lukáša, (Luteheran Church of St. Luke), 3200 Bayview Ave. (Bayview a Finch), Toronto. Bohoslužby: 3.7. a 7.8. v 17:00.

Kat. bohoslužby mimo Toronto

Burlington: Holy Sepulchre Cemetery-neděle 15:00 hodin.Duch. správce: Pavel Norbert Rous, St. Adalbert R.C. Mission, 464 Plains Rd. W., Burlington L7T 1H2. Tel.: (905) 523-1932.
Ottawa: Kostel sv. Leopolda Mandice: (Lyndale a Hlinchey): 170 Hinchey Avenue. Nejbližší bohoslužby: Sobota 28. 5. a 18. 6. v 17 hodin.
Kingston: Kaple Newman House,192 Frontenac Street, Nejbližší bohoslužby: Sobota 28. 5. a 18. 6. v 9:00.
Montreal: Kaple Loyola High School,7272 Shebrooke Street. Nejbližší bohoslužby: Neděle 29. 5. a 19. 6. v 11:00

Kanadská mozaika

Historické hlasování v Dolní sněmovně

Ve čtvrtek 19. května hlasovala kanadská Dolní sněmovna o návrhu zákona o rozpočtu. Hlasování bylo velmi nerozhodné. Premiér Paul Martin naznačil, že pokud jeho menšinová vláda v hlasování neuspěje, požádá generální guvernérku o rozpuštění parlamentu a vyhlášení všeobecných voleb. Hlas předsedy parlamentu, jímž je Peter Milliken, měl poprvé v historii parlamentu rozhodnout o budoucnosti vlády. Ústavní experti před hlasováním naznačovali, že rozhodnutí předsedy již od počátku ovlivňují tradice a potřeba jasných principů a postupů, a že za takových okolností je podle Legislativního a jednacího řádu Dolní sněmovny běžné, aby předseda hlasoval pro zachování současného statutu quo. „Předseda by měl za každých okolností hlasovat za pokračování diskuse o této otázce, kterou nemůže vyřešit poslanecká sněmovna," vyjádřil se sám předseda ještě před hlasováním. Vláda nakonec získala důvěru jen o jeden hlas, pro hlasovalo 153 poslanců. Očekává se, že kanadský parlament dokončí zasedání před letní přestávkou. www.cbc.ca/news www.radiocanada.ca/nouvelles

***

Kanada má novou nabídku pro WTO

Ve středu 18. května předložila kanadská vláda Světové obchodní organizaci (WTO) revidovanou nabídku týkající se přístupu na trhy v rámci Všeobecné dohody o obchodu ve službách. Nová nabídka je součástí již probíhajících jednání. Dokument popisuje opatření, jež je Kanada připravena přijmout pro otevření svého trhu výměnou za lepší přístup na zahraniční trhy služeb. Kanada nabízí snazší přístup na kanadský trh v následujících oblastech: účetní, technické, právní a finanční služby, kurýrní služby, turistika a s ní spojené služby, doprava, dočasný pohyb dodavatelů služeb, obchodní zastoupení a zrušení výjimek z doložky nejvyšších výhod. I ve své nové nabídce Kanada potvrdila, že součástí této dohody nebude oblast zdravotnictví, veřejného školství, sociálních služeb a kultury. „Naše nabídka jasně ukazuje, že veřejné služby nejsou na jednacím stole," ujistil ministr mezinárodního obchodu Jim Peterson. V roce 2004 vyvezla Kanada služby v hodnotě přes 62 miliard dolarů. Z toho představoval vývoz obchodních služeb a služeb podnikům více než polovinu této částky. su
www.international.gc.ca

***

Rovnost mezi ženami a muži v Kanadě

Kanada je v pořadí sedmá země z 58 hodnocených, v níž panuje největší rovnost mezi ženami a muži. Studii zveřejnilo 17. května Světové ekonomické fórum (WEF). Rovnost se srovnávala v pěti kritických oblastech: ekonomická participace, ekonomická příležitost, politická moc, dosažení vzdělání a zdraví a blahobyt. Kanadské ženy se podle výzkumu aktivně na ekonomickém životě podílejí, pracovních příležitostí ale mají už méně. Diskriminaci založenou na pohlaví eliminuje i kanadská Charta základních práv a svobod. Výzkum hodnotil asi 9 000 předních společností z celého světa. Česká republika skončila na 25. místě. www.weforum.org

***

Divadelní festival Fringe Praha

Od 31. května do 5. června proběhl v Praze 4. ročník divadelního festivalu Fringe Praha, kterého se zúčastní 34 divadelních spolků z celého světa. Na festivalu se představilo kanadské divadlo *Intrepid Theatre* s hrou *The Ugly Duchess (Ošklivá vévodkyně).* Hlavní hrdinka Margaret Maultasch, hraná kanadským hercem Paulem Terrym, je středověká tyrolská samovládkyně a zároveň nejošklivější žena historie. Zbožná Margareta věří, že její ošklivý vzhled je jen boží zkouškou do doby, kdy ji začnou zděšení poddaní démonizovat kvůli šířícímu se moru.

***

Bezpečnostní síť na ochranu mořských savců

Kanaďan Ed Trippell z Ministerstva rybářství a oceánů a s ním dva američtí vědci obdrželi od Světového fondu pro ochranu přírody (World Wildlife Fund, WWF) cenu za svítící rybářskou síť. Světlo chrání delfíny, sviňuchy a velryby před tím, aby se do sítě nezamotali a nezahynuli v ní. Zvláštní pozornost se věnuje především velrybám ve Fundském zálivu, které bývají buď zachyceny v rybářských sítích, nebo zahynou úderem projíždějící lodě. Síran barnatý v síti způsobí její viditelnost i v hloubce třiceti metrů. www.wwf.ca www.mar.dfo-mpo.gc.ca

Připravilo
Kanadské velvyslanectví v Praze

***

Přijďte si zacvičit nebo zahrát volejbal do Sokola!

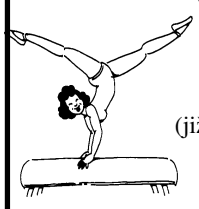

Cvičební hodiny od 18. září 2004 do 18. června 2005:
Děti - každou sobotu od 15:30 do 17:30 hodin
v tělocvičně klubu Steeles West Gymnastics,
601 Magnetic Drive, Unit 21
(jižně od křižovatky ulic Steeles Avenue West a Dufferin Street)
Dospělí - každou středu od 20:00 do 22:00 hodin
Volejbal - každé pondělí od 20:00 do 22:00 hodin
George Harvey Collegiate, 1700 Keele Street
(jižně od křižovatky ulic Eglinton Avenue West a Keele Street)

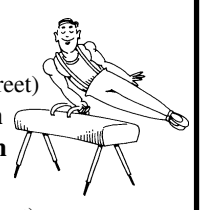

Informace: Jan Waldauf 416/626-3476, Ivo Sypták 416/656-0490

Česká televize Nový Záběr
vysílá v Ontariu vždy v sobotu opět v 10:00 hodin
opakování v úterý v 7:30 hodin
na stanici OMNI 1 (V Torontu kanál 47/kabel 4, 218 a 804)
E-mail: slepcikovam@sympatico.ca.

Informační a imigrační středisko ČSSK
Úřední hodiny jsou jednou měsíčně,
vždy první úterý od 19 do 20 hod. (po předchozím zavolání)
v budově kostela sv. Václava, 496 Gladstone Ave.
(Křižovatka Bloor St. W. a Dufferin St.)
Poštovní adresa je:
P. O. Box 564, 3044 Bloor St. W., Toronto, On. M8X 2Y8
Tel.: 416/925-2241, fax: 416/925-1940
E-mailové adresy: Ústředí: ustredi@cssk.ca
Torontská odbočka ČSSK: Toronto@cssk.ca
Webová adresa ČSSK: www.cssk.ca

Torontská odbočka ČSSK
Telefon: (416) 762-6846

Masaryk Memorial Institute Inc.
450 Scarborough Golf Club Rd., Scarborough, Ont. M1G 1H1
Tel.: (416) 439-4354, Fax: (416) 439-6473

Knihovna na Masaryktownu
Středa: 16:00-21:00, pátek: 16:00-18:00.
Tel.: 416-431-9477

Satellite 1-416 jsou nezávislé noviny reflektující různé názory, které se nemusejí vždy shodovat s názory redaktora těchto novin.
Jsme přesvědčeni, že výměna myšlenek a názorů slouží vzájemnému pochopení a porozumění. Našim úkolem není říkat čtenáři, co si má myslet, ale předat mu informace, z kterých si může udělat svůj vlastní názor.
Přebírání původních článků a informací je možné, pokud se nezmění charakter článku a pokud nebude porušena rovnováha, která se diskusí sleduje.
Všechny články v našich novinách musí být podepsané a autor zodpovídá za správnost údajů v nich uvedených.

We acknowledge the financial support of the Government of Canada, through the Publication Assistance Program (PAP) towards our mailing costs.

Canadian Heritage Patrimoine canadien

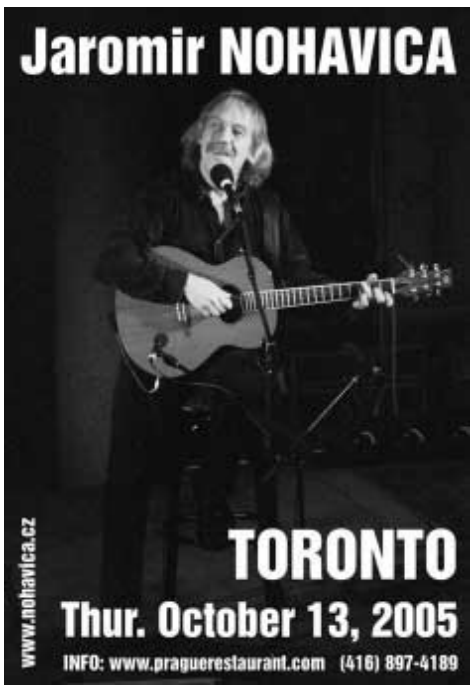

Translations

EVA MESTICOVÁ

Překlady, tlumočení
***
Autorizovaná překladatelka

E-mail:
emestic@hotmail.com

Naše internetové stránky

Satellite 1-416
Výběr z článků v našich novinách.
Aktuální vždy v den vyjití novin.
www.satellite1-416.com
www.zpravy.org
***

Kalendář
Co se připravuje
v krajanské komunitě v Kanadě
www.kalendar.satellite1-416.com
***

Kalendář

11.6. (so) 14:00
Krajanský pikinik v Kitcheneru
Riverside Maples, St. Jacobs
ČSSK Kitchener-Waterloo
***
21.-26. 6.
XXI. Slet Americké obce sokolské
Chicago, IL
Americká obec sokolská
***
25.6. (so)
Český a Slovenský den
Masaryktown,
Masarykův ústav
***
6.8. (so) 10:00
41. letní hry
Letní sokolské hry v St. Jacobs
***

Srdečně vás zveme na největší setkání Čechů a Slováků

ČESKO-SLOVENSKÝ DEN NA MASARYKTOWNU

kde nebudou chybět koláče, langoše, perníková srdce,
prodejní stánky, velká tombola a svatojánský oheň

SOBOTA 25.6.2004

zábava od rána do noci

PROGRAM:

11:00
EKUMENICKÉ BOHOSLUŽBY U KAPLIČKY SV. ANTONÍČKA
◆ rev. Libor Švorčík, Laco Kozák, kazatel Ján Banko

14:00
ZAHÁJENÍ SLAVNOSTÍ U MONUMENTU OBĚTEM KOMUNIZMU
◆ společný zahajovací pochod
◆ pozdravy hostů
◆ sbor čs. baptistického kostela v Torontě
◆ Sokol Toronto

15:30
ZÁBAVNÝ PROGRAM (na horním hřišti mezi chatičkami)
◆ hudební skupina Ivana Priesola EUROPE
◆ taneční soubor MORAVANKA
◆ jazzman Jiří Grosman & SWING VALSE
◆ taneční skupina ROZMARÍN
◆ hudební skupina BARO DROM
◆ programem provázejí: Katarína Homolová, Pavel Novák

◆ dětské soutěže o ceny, nafukovací skákací hrad
◆ velká tombola, prodejní a propagační stánky
◆ speciality česko-slovenské kuchyně, točené i lahvové pivo

VEČERNÍ PROGRAM
◆ svatojánský táborák - hudební posezení s přáteli
◆ **22:00 - diskotéka v restaurantu Praha**

Toto vše v krásném prostředí parku, který je chloubou naší komunity. Parkování zdarma. Možnost pronájmu prodejních stolů - volejte 416-439-4354.

Masaryktown - 450 Scarborough Golf Club Rd., Toronto

Support Czech Student Choir

An extraordinary University choir VUS Pardubice will sing for charities
in Toronto & Niagara Falls between 12th and 17th July
Please make this concert journey possible - send cheque or MO made to VUS Pardubice CZ,
Scotiabank Account No. 149360061719;
Address: InterTrade Avenue/Remoska,
319 Dunlop St. West, Whitby, ON L1N 1T9;
Information: **Pavel Zeman**, toll free 1-866-850-3462
Děkujeme / Thank you

Czech &Slovak Institutions

České velvyslanectví
Czech Embassy
251 Cooper St.
Ottawa, ON K2P 0G2
Tel.: (613) 562-3875
Fax: (613) 562-3878
E-mail: ottawa@embassy.mzv.cz

Slovenské velvyslanectví
Slovak Embassy
50 Rideau Terrace
Ottawa, ON K1M 2A1
Tel.: (613) 749-4442; 749-4450
Obch. zast.: (613) 749-3178; Fax: 749-4989

Český konzulát v Montrealu
Czech Consulate in Montreal
1305 Ouest Avenue des Pines
Montreal, QC H3G 1B2
Tel.: (514) 849-4495
Fax: (514) 849-4117
E-mail: montreal@embassy.mzv.cz

Honorary consulates of the Czech Republic

Calgary, AB
Honorary Consul:
Jaroslav Jelínek
611-71st. Avenue SE.,
Calgary, AB T2H 0S7
Tel.: (403) 269-4924,
fax: (403) 261-3077.
E-mail:
jelinek@terramanagement.com.

Honorary consulates of the Slovak Republic

Vancouver, BC:
200-247 Abbott St.
Vancouver. BC V5Z lE4
Tel. & Fax:: (604) 682-0991
www.slovakia.org
Hours: Tuesday 14:00-16:00
Thursday 10:00 - 12:00
Mr. Stanislav Lisiak, Honorary Consul
Jurisdiction: British Columbia

Calgary, AB:
208 Scenic Glen Place N.W.,
Calgary, AB T3L lK3.
Tel. and Fax: (403) 239-3543
Hours: Monday and Thursday
17:30-19:30.
Mr. Ludovit Zanzotto, Honorary Consul
Jurisdiction: Alberta and Saskatchewan

Winnipeg, MB:
B-1106 Henderson Hwy.,
Winnipeg, MB R2G 1L1
Tel/Fax: (204) 947 1728
Mr. Jozef Kiska, Honorary Consul
Jurisdiction: Manitoba

Toronto, ON:
1280 Finch Avenue West, Suite 407
North York, ON M3J 3K6
Tel: (416) 665-1499, Fax: (416) 665-7488
Hours: Monday to Friday 10:00 - 16:00
Saturday by appointment
Mr. John Stephens, Honorary Consul
Jurisdiction: Province of Ontario

Toto číslo bylo dáno do tiskárny 8.6.2005 v 01:23
Příští číslo vyjde: 30.6.2005

Pražské příběhy

Během druhé světové války byla skupina amerických vojáků v Anglii. Když se vrátili, tvrdili o anglických ženách, že jsou neuvěřitelně povolné. K překvapení však došlo, když se dotázali na americké vojáky Angličanek, které přišly s Američany do kontaktu. Jejich odpovědi se téměř nelišily. Jednoznačně z nich vyplynulo, že se jedná o muže násilné. Kdosi se začal tímto rozporem zabývat a zjistil, že problém byl v líbání. Zatímco pro Američana to bylo něco naprosto nezávazného, pro Angličanku to byla záležitost zcela intimní. Mluvili stejným jazykem, ale stejné věci nebyly stejné. V okamžiku, kdy došlo k líbání, Američan nic neočekával, pro Angličanku to byl poslední okamžik před hlubší erotikou, chcete-li sexem. Proč jsem zahájil své pražské dojmy tímto příběhem? Protože žiji v Kanadě a nyní jsem v Praze, hovořím jazykem jako lidi zde, snad vypadám jako oni. Ale rozumím jim? Jsem tady, abych pomohl při organizování výstavy, kterou má moje manželka spolu s další malířkou, dvěma ilustrátorkami a jednou fotografkou. Ale budeme my schopni nějak komunikovat své zkušenosti lidem zde? Budeme schopni pochopit my je? Nevyústí to v konstatování, že oni nás tu nemají rádi?

TRANS-COM TRANSPORT LTD.
IS GROWING

WE ARE MOVING TO A BIGGER LOCATION TO SERVE YOU BETTER

We are pleased to announce that effective March 31, 2005

Trans-Com Transport Ltd will re-locate to:

1260A Kamato Road
Mississauga, Ontario
L4W 1Y1
Tel: 905-361-2743
Fax: 905-361-2753
Toll Free: 1-800-354-9046
Janusz's cell: 416-569-1895

Petr Chudožilov: Smrtelnost

Peruť smrti zlehka, ale zřetelně dotkla se mého čela letos o Velikém pátku. Velikonoční čas trávili jsme spolu se ženou v osamělosti téměř už neobývaného domu na břehu jezera. V noci spustil se vytrvalý déšť, kapky vody melancholicky ťukaly na okno jako ztracené duše. Starý dřevěný dům ožil po jedenácté hodině zvuky neurčitelného původu. Z chodby ozývalo se tiché, ale naléhavé skřípání, občas zavrzala podlaha pod neviditelnýma nohama, kdosi neznámý sotva slyšitelně zadržoval dech. Před ohněm dohasínajícím v kachlových kamnech zimomřivě hrbily se dvě kočky, stářím hluché, slepé a zdánlivě už ke všemu lhostejné jako osud. Vůbec nereagovaly na kroky a oslovení, teprve na poslední chvíli, když jsem je pohladil, trhly sebou zděšeně a nechápavě, jako by se před nimi již otevírala brána nekonečna. K ránu moje žena pronikavě a dlouze vykřikla. S rozsvícenou petrolejovou lampou vběhl jsem do jejího pokoje.

Před postelí seděla kočka. Působilo to nevěrohodně, ale nějak se jí podařilo ulovit myš. Snad, napadlo mě, z nepozornosti sama vběhla do pootevřené kočičí tlamy. „Udělej něco," žádala žena slabým hlasem. Poraněná myš vlekla se do tmavého kouta, kočka sledovala ji s tápavě nepospíchavou neúprosností. Vyhodil jsem je za dveře, uklidnil ženu a znovu se pohodlně uvelebil na lavici. Za chvíli byla kočka zpátky i se svou obětí. Myš naléhavě dívala se na mě zářícíma očima. Vyhověl jsem její poslední prosbě a něžně přetáhl jsem ji střevícem. Maličkou mrtvolku odnesl jsem na zahradu a přikryl pampeliškovým listem. Kočky posadil jsem před dům a přirazil dveře. Když jsme konečně usínali, vstoupil majitel domu. Nalili jsme si skleničku. Neočekávaně svěřil se s neodvratitelnými těžkostmi, rdousícími jeho podnikání. Sny hrouti se pod vytrvalou nepřízní světa. Nemůže spát, protože trápí ho strach z budoucnosti.

„Taky nespím," řekl jsem. „Proč vlastně?" zeptal se. „Stejně jako vy," pokrčil jsem rameny, „nevím, co bude zítra." „Nechápu," řekl věcně, „copak lidi vašeho věku se ještě trápí budoucností?" „Proč by na ni nemysleli?" „Protože už žádnou nemají." „Je mi padesát sedm." „Právě," řekl beze stopy zlého úmyslu.

Z kamen vyletěla sprška jisker, zeměkoule nezměněnou rychlostí frčela hlubinami lhostejného vesmíru, spaly kočky i lidé, chrápali poslanci obou komor parlamentu, věčným dřímotám oddávala se myš pod pampeliškovým listem. Zdalipak i ústavním činitelům aspoň tu a tam dostává se vědomí vlastní smrtelnosti?

květen 2000

Z knihy KULTURNÍ ŠOK ANEB SETKÁNÍ TŘETÍHO DRUHU.
Otištěno s vědomím autora a Lidových novin

Příběh první - Langoše

Vyšli jsme z kanadského velvyslanectví, přešli železniční trať a zašli na nedaleké tržiště. Vietnamka u vchodu nám nabízela ponožky. Přiznám se, že mne okouzlila její čeština. Pak nabízela ještě bundičku s kapsičkami. Její čeština nebyla zase tak dobrá, abych se musel oháknout od hlavy k patě. Položil jsem ještě kontrolní otázku: Odkud je? A tak jsem zjistil, že čeština zmíněné Vietnamky je pouze aktivní, nikoliv pasivní. Při mých otázkách nerozuměla ani slovo, zmizel úsměv a na tváři se objevil strach. Však jsem nejednou v Torontu přes internet slyšel, jak policie rozprášila vietnamské trhovce. Potěšen dobrý obchodem, zamířil jsem ke stánku s občerstvením. Skupinka bojovníků z *Klubu přátel lahvového piva pod širým nebem* neoblomně držela svoji baštu a nastavovala mlčky tvář pozdnímu květnovému slunci. Řekli jsme si, nemůže to být špatný podnik a jako správní vlastenci jsme dali přednost tomuto stánku před stánkem česko-vietnamského přátelství s pizzou. Ledabylá reklama křídou na černé tabuli nám nabízela české špekáčky, ale my kosmopolité, z úcty k prvnímu polistopadovému ministru vnitra Jánu Langošovi, jsme dali přednost langošům. Představa o krásných křupavých langoších se vznášela nad tržištěm. Prodavač, kterému chyběl nejeden zub, je jistě udělá tak, jak bych si představoval nejenom já, ale i on. Měkké, ale křupavé a pomazané česnekovým máslem. Po naší objednávce, jsem ho náhle viděl v horečném snažení. Pobíhal od jednoho konce stánku k druhému. Když pochoutka stále nebyla na talířku, rozhodli jsme se, že ho připravíme o to nejcennější, co tam měl. I dostalo se nám pivínka desetistupňového. Když čas čekání dostoupil času upečení jedné kachny domácí, optali jsme se na pokrm. Muž se zatvářil spokojeně. Až nyní vybral peníze. Upozornil nás, že langoše můžeme sníst u vedlejšího stolu, abychom neobtěžovali jeho stálé zákazníky a přinesl nám na táckách něco ani opticky nepodobného maďarské národní pochoutce. Nežli jsme ji mohli ochutnat, přihnala se paní, která mně připomínala ženu dohlížející na sociální zařízení z předlistopadové éry a seřvala nás, co si to dovolujeme, že jíme u jejího stolku. Zakoktali jsme, že nám byl stůl nabídnut. Paní uhájila svoje teritorium a my jsme se konečně pokusili ve stoje zakousnout do langošů. Zůstalo jen u pokusu. Horký předmět dosahující na škále tvrdosti hodnoty mezi topazem a korundem, nám nedovolil více. Přesto se nám podařilo horké předměty rozlomit a zjistit, že uprostřed jsou naopak langoše měkké. A tady došlo k dalšímu zázraku. Nejenže z langošů bylo možné ukousnout, ale v prostředku byly naopak zcela syrové. Štamgasti u jediného legálního stolu nás s chutí pozorovali. Bylo jasné, že jsme se k jejich stolku chtěli probojovat poprvé, ale i naposledy. Od dětství jsem byl vychováván, abych nevyhazoval jídlo. I tentokrát jsem tento zvyk dodržel. To, co putovalo do koše se jíst nedalo. Muž, který tuto svéráznou atrapu maďarské kuchyně stvořil nás v zápětí zasvětil do tajů své výroby: „Víte, to jsem nedělal já, to dělal ten chlap, co tu byl včera. On totiž dostal za ten bordel tři tisíce korun pokuty. To byste nevěřili, jak to mám těžké. On těch langošů udělal šest a já to teď musím prodat. Kdybyste věděli, jak to tu vypadalo, špinavé

ponožky byly v ledničce…“ Moje žena, která o sobě prohlašuje, že je vizuální člověk, cudně sklopila oči a řekla, ať nám o tom raději nevypráví. Prodavač však měl již své posluchače. My jsme to však již nebyli. Když jsme se ohlédli zpět, spatřili jsme muže, jak vyměňuje zákazníkovi láhev prázdnou za láhev plnou. Byl to hrdina všedních dnů. My jsme byli pouze prchající hladoví zbabělci.

***

Příběh druhý: Komárek mezi důchodci

V domě, v kterém jsem prožil mládí, mají čtyři popelnice ve sklepě. Zapomněl jsem, kde se nacházely a myslel si, že jsou na ulici. Jenže časy se mění a před naším domem jsou jiné popelnice. Má se tam třídit odpad. Sklo, papír, umělé hmoty. Ale zapomněl jsem, že popelnice jsou ve sklepě a vyšel jsem s odpadem na ulici. Když jsem zjistil svůj omyl, bylo pozdě. Nechtělo se mi vracet se zpět a také se mi nechtělo pokazit kvalitní odpad odpadem méně kvalitním. Poblíž však byla popelnice na odpad obyčejný. Nic netuše vysypal jsem odpad do této popelnice. V ten okamžik se vyhnala paní, o které mně bylo jasné, že je to lvice místních masen a přilehlých potravinářských salonů a než jsem se stačil vzpamatovat, vrhla se na mne jako na svou kořist. Zatímco tři popelnice na třídění odpadu jsou společné pro celé sídliště. tato popelnice byla její. Přesněji řečeno lidí z vedlejšího domu. V ten okamžik jsem si uvědomil svůj přestupek a nasadil jsem výraz mrtvého brouka. Jako by nic jsem se otočil a odcházel jsem k *našemu* domu. Bylo štěstí, že nepršelo, jinak by mě s jistotou neminul úder deštníkem, který tyto dámy s oblibou používají místo klasické baseballové pálky. „Jak si to představujete nám házet smetí do popelnice!“ Snažil jsem se omluvit: „Promiňte!“ „My si platíme popelnice a vy nám do nich házíte smetí!“ Moje další omluvy však šelmu ještě více dráždily jako červený toreadorův hadřík býka. „Víte, já to tu skutečně neznám, já jsem z Kanady!“ Paní již prošla extází a začala se uklidňovat: „Až z ciziny nám sem vozí odpad…“ Její hněv se obrátil proti Evropské unii, do které si myslela, že Kanada patří a já mohl přejít zpět na svůj chodník. Od té doby nosím smetí do sklepa a nemám šanci ani na okamžik spatřit paprsek slunce při této činnosti. Výjimkou je, když nesu odpad ekologický. Jenže i při této činnosti mne může potkat nejedno překvapení. Auta mi dávají na přechodu přednost, tak jako v Kanadě či v západní půlce sjednoceného Německa. Jednou, když takto přecházím přes ulici s balíkem novin z roku 1960, které můj bratr uchovával až do konce života a o kterých vím, že jsou dnes opět zajímavé, ale že nemám čas je studovat a že tento čas mít nikdy nebudu, mi projel za zády automobil, který troubil jako na lesy. Ohlédnu se a on v něm mistr Komárek. Jana Komárka jsem poznal před 27 lety. Tehdy nadšeně obdivoval Michelangela Antonioniho. Chlapec byl zdravý, ale vskutku nevynikal v matematice, kterou jsem ho doučoval. Z tehdejších filmů se naučil hlavně pracovat se světlem. Tomu zůstal věrný, i když vyjadřovací media často měnil. Jan Komárek v mládí fotografoval, později se věnoval divadlu. Emigroval do Francie, pak do Kanady. V Torontu založil nejprve loutkové divadlo, následoval *Sound Image Theatre* a v poslední době byl světelným *designérem*. Nyní se však vrátil k fotografii. Není důležité medium, že objevil digitální fotografii, ale je důležité, co Komárek fotí. Tentokrát se však nejednalo pouze o světlo a fotografii, Jan Komárek začal fotografovat v domově důchodců. Tím došlo k vytvoření nové komunikace. Komárek se potkává se starými lidmi, hovoří s nimi a fotografuje je.

V okamžiku, kdy jsem ho potkal s nadšením líčil, že nyní bude mít výstavu právě v domově důchodců v Zahradním městě. Vypravili jsme se za ním a prožili jsme krásné odpoledne. Joe Carnation

Důchodcům přišel zahrát i Josef Karafiát - Joe Carnation

Pokračování na str. 6

Na okraj

Morawetz, Janáček, Martinů, Dvořák, Torontský symfonický orchestr, Torontský Mendelssohn sbor, Jiří Bělohlávek, Measha Brueggergosman, Russell Braun, Roy Thomson Hall a ...řada prázdných míst

1.června se konal v torontské Roy Thomson Hall jeden z těch nemnoha koncertů, na které se dlouho vzpomíná. Jiří Bělohlávek řídil Torontský symfonický orchestr v koncertu výlučně české hudby. Zahájil jej s *Overture to a Fairy Tale* (snad *Předehra k pohádce*), kterou Oskar Morawetz napsal v r. 1957, prvně byla provedena v Halifaxu, Walter Susskind jí zahájil Stratfordský hudební festival, v Československu byla prvně hrána v r. 1963 v Brně (řídil ji Sir Charles MacKerras).

Skladba *Taras Bulba* (podtitulek *Rapsodie podle Gogola*) vznikala v letech 1915 - 1918 a měla premiéru v Brně 9. října 1921. Janáček jí potvrdil svoji lásku k ruské kultuře: Taras Bulba byl kozácký náčelník, který v 17. století bojoval proti polským utlačitelům (zdá se, že když jdeme dost hluboko do historie, pravděpodobně každý někdy někoho utiskoval).

Field Mass (Polní mše) byla reakcí Bohuslava Martinů na obsazení Československa německou armádou v r. 1939. Martinů, který tehdy žil ve Francii, se přihlásil do armády, ale (bylo mu tehdy skoro 50 let) neuspěl. Zato uspěl svou hudbou. *Polní mše* měla premiéru v Praze v r. 1946 a byla to nějaká premiéra: Rafael Kubelík řídil Českou filharmonii a sbor.

Poslední skladbou koncertu bylo Dvořákovo *Te Deum.* Text této skladby pochází ze 6. století a za jeho autory jsou považováni sv. Ambrož a sv. Augustin spolu s duchovním Nicetou z Remesiany. Dvořák skladbu zkomponoval v New Yorku v r. 1892 a v témže roce řídil její premiéru v Carnegie Hall.

Sólisté, sopranistka Measha Brueggergosman (v *Te Deum)* a barytonista Russell Braun (v *Polní mši* a v *Te Deum)* hvězdy kanadského operního nebe a nejlepší kanadský sbor Mendelssohn Choir stejně jako Torontský symfonický orchestr podali vrcholné výkony a Jiří Bělohlávek (jehož jméno jsem bohužel nezahlédl v programu koncertů na příští rok) je mistrně vedl v dílech skladatelů, které zná a snad miluje nejhlouběji.

Nádherný koncert. Tím víc mi bylo líto řady prázdných sedadel...

***

Bitva o křeslo

A kdyby to alespoň bylo křeslo ministerské. Ale tohle bylo křeslo, na kterém si hověl řidič autobusu. A jaká to byla bitva!

Začalo to tak: vystoupil jsem z tramvaje na zastávce zvané Humber Loup a přesedl do autobusu na trati Prince Edvard. Sedl si a čekal. Řidič seděl na svém křesle a na otázku nastupujících davů (i když nevelkých) hlásil stále hlasnějším hlasem, že autobus jede na stanici Old Mill. Věci se vyvíjely dost normálně až do okamžiku, kdy do autobusu vstoupila nevysoká, ale podsaditá žena a hlučně a výbojně se zeptala, kam jako ten autobus míří. Řidič: “Už jsem to zařval několikrát!” Podsaditá žena: „Tak to zařvi ještě jednou!“ Rozhostilo se napjaté ticho. Řidič a žena si vyzývavě hleděli do očí. Řidič mlčky, ale žena to nevydržela. Vztekle zaječela: „Tak bude to?“ Řidič nic. Podsaditá žena: “Na co platíme daně? Na takovéhle...“ Chvíli urputně pátrala po výrazu, ale pak se toho vzdala a rozběhla se do vnitřku autobusu. Cestou zaječela: „To všecko ten Trudeau!” Řidič (s předstíraným klidem): „Paní, neviděl jsem Vaši jízdenku.“ To neměl říkat. Žena se obrátila rychlostí baletky a hnala se k řidiči: „Ty mi budeš... ty jeden...“ V tom okamžiku se řidič dopustil osudné chyby. Zvedl se ze svého křesla a vylezl z autobusu. Podsaditá žena bleskem vletěla na jeho řidičské křeslo a zahřímala: „Když nepojedeš ty, pojedu já“ a chopila se volantu. Řidič vletěl nazpátek do autobusu a hrozivě zavelel:“„Ven, nebo zavolám policii.“ Podsaditá žena: „Jen ji zavolej a uvidíme.“ Řidič: „Už jsem ji volal a půjdeš do vězení.“ Podsaditá žena se vymrštila a zřejmě (ale to jsem nestihnul postřehnout a asi nešlo o nic životu nebezpečného) udělila řidiči políček. Řidič zbledl pod opálenou pokožkou a s vážností soudce ohlašujícího rozsudek smrti oznámil, že on nikam nepojede.

A vystoupil z autobusu, kolem kterého se zatím shromáždila pěkná skupinka jiných řidičů. Hulákající podsaditá žena za ním. Pak to začalo být značně nepřehledné. Zdá se, že podsaditá žena nějak přilákala taxík a vhupla do něj. Než však taxikář dokázal odejet, doběhl ho řidič a zřejmě taxikáři vyložil, že žena se dopustila zločinu ublížení na těle a že nesmí odejít, dokud nepřijde policie a že kdyby ji taxikář odvezl, byl by něco jako spolupachatel po činu (tahle terminologie se mi opravdu líbí) a tudíž potrestatelný jako jeho pasažérka. Taxikář se zalekl a ženu musil požádat, aby vystoupila, ale to jsem všecko pozoroval z dálky, poněvadž řidič běhal po dálnici, očekávaje policii, která ne a ne se dostavit. Pak přijel další autobus, tak jsem do něj nasedl, ale poněvadž do toho žádná podseditá žena nenastupovala, v pokoji jsme odjeli a já se asi nikdy nedozvím jak to všecko dopadlo.

Josef Čermák

***

CITC

Můžete volat kamkoliv do

České republiky za pouhých **0,06** dol./min.

na **Slovensko** za pouhých **0,11** dol./min.

Austrálie za 0,06 dol./min.
Bulharsko za 0,12 dol./min.
Maďarsko za 0,09 dol./min.
Litva za 0,27 dol./min.
Srbsko za 0,16 dol./min.
Velká Británie za 0,05 dol./min.

*** Můžete volat z domova, práce nebo z mobilu**
*** Platíte až když dostanete účet**
*** Vyhodnější než volat na kartu**
*** Nemusíte měnit operátora**
*** Bez měsíčního poplatku**
*** Není nutná žádná smlouva**

Ceny jsou pouze pro zákazníky z Velkého Toronta.

100 Adelaide St. W. Suite 1303, Toronto, Ontario, M5H 1S3
Tel: 1-800-567-8040, Fax: 416-363-0143

Pokračování ze str. 5

nebo-li Josef Karafiát, který bydlel kdysi v Ottawě a v Torontu, hrál důchodcům jemně do ouška, jako kdyby ani nebyl kytaristou od Plastiků a důchodci mu tleskali. Pak přišla japonsko-kanadská tanečnice a následoval populární harmonikář Pepíček Čečil. Důchodci zpívají, panuje dobrá nálada. Vytahuji magnetofon a kladu Komárkovi pár otázek.

ABE: Kolik je zde fotografií?

JK: Je zde osmdesát až devadesát obrazů.

ABE: Jak dlouho jsi výstavu připravoval?

JK: Fotografoval jsem je asi rok a instalace trvala tři dny. Důležité je, že se jedná o celky, které bych nerad trhal. Několik fotografií patří vždy dohromady, protože jsou mezi nimi souvislosti.

ABE: O jaké domovy důchodců se jedná?

JK: Jsou to dva, jeden v Zahradním městě, druhý na Strahově.

ABE: Nejedná se pouze o fotografie starých lidí, ale máš zde i jiné náměty?

JK: Patří sem i můj svět. Okna, kde bydlím, stromy, květiny, parky, Grébovka, místa, kde jsem vyrůstal. Nechci dělat ani černobílou fotografii, ani barevnou, tak používám sépii.

ABE: Fotíš rovnou touto barvou nebo to teprve upravuješ v počítači?

JK: Přestože se s tím strašlivě peru, tak to dělám přes počítač.

Nouze naučila Dalibora housti a tentokrát i Komárka, který v dětství byl tvrdý na matematiku používat na počítači Photoshop. Z jeho fotografií mají radost nejen důchodci, ale také ti, kteří do domova důchodců přijdou na návštěvu. Po pár dnech jsem šel po Michelské ulici. V domově důchodců Sue Ryder byl koncert. Hudba byla slyšet až ven. Vešli jsme dovnitř a na stěně byla výstava krásných černobílých fotografií Miroslava Kolbasy. A tak jsem měl pocit, že přece jen někdo pamatuje na staré lidi a že nejsou jen odkázáni na televizi.

***

Příběh třetí: Největší Čech - Jan Žižka

V české televizi vrcholí soutěž o největšího Čecha. Mezi deseti finalisty je také trocnovský hejtman. Zřejmě by zvítězil, pokud by se jednalo o pomníky. Mohyla u Sudoměře, kterou jsme navštívili, by tomu nasvědčovala. Již z dálky je vidět mohutná stavba připomínající bitvu, která se odehrála před 585 lety roku 1420. Žižkova mohyla pochází z dvacátých let minulého století. Není to zřejmě již poutní místo jak tomu bylo v době, kdy obyvatelé okolních vesnic vozili kvádry. Ani stánek s buřty se zde nenachází. Občas projede nějaký cyklista nebo jezdec na koni. Přesto, když člověk zavítá do jižních Čech, cítí zde historii. I v nedaleké Putimi, kde je pohřben Jan Cimbura jako by se zastavil čas. Člověk projíždí Pískem i Strakonicemi. Dvě města, která leží kousek od sebe a při tom z jednoho září minulost dávná, z druhého nedávná. Most v Písku je po povodních krásně opraven a přesto je zde jakási nostalgie po tom, jak vypadal ještě v dobách Fráni Šrámka. To v průmyslových Strakonicích lze těžko hledat.

Když míjíme Lety u Písku, můj přítel si povzdechne, jaký je to problém s tím památníkem, který chtějí ti Rómové a že přece nelze někoho vyvlastnit jen proto, že si koupil pozemky k podnikání na stejném místě jako byl za války sběrný tábor. Namítl jsem, že symboly vznikají nezávisle, v různou dobu a mají svůj vlastní život a jestliže si někdo koupil pozemek poblíž místa, kde zemřely stovky lidí, musí zachovat úctu k tomuto místu. Představme si, že bychom se stejným způsobem chovali k některému místo kde za války zahynuli Židé. Postavili bychom tam prasečák? Odpověděl, že česká vláda přece nemůže vyvlastnit někomu pozemek jen proto, že je poblíž nějaký památník, vždyť by se tím vypustil Džin z láhve. Namítl jsem, že česká vláda by však mohla vydat zákon, že okolo pietních míst nemohou být vepříny, či skládky s hnojem. „Pokud Rómové chtějí mít památník, tak ať si ho postaví sami, ale devětadevadesát procent Rómů ani neví, co se zde stalo," tvrdí můj průvodce. Jenže problém je v tom, že ten pomník tu nemá být jako modla, ke které se Rómové budou chodit klanět. Ten pomník tu má být kvůli nám *gadžům*, aby nám připomněl, že jsme ne vždy byli štramáci jako v dobách jednookého vojevůdce, ale že jsme se chovali my Češi taky pěkně zhovadile. Kolem mohyly Jana Žižky by nikdo jistě prasečák nestavěl. Symboly mají svůj vlastní život a ne vždy se zakládají na historické skutečnosti. Na Národní třídě hoří svíčky, i když tam nikdo nikdy neumřel. Přestože Jan Palach nebyl po jistou dobu na Olšanech, lidé přinášeli k hrobu paní Jelínkové, která tam ležela místo něho, květiny. Vepřín poblíž rómského tábora je slavnější a vypovídá víc o našem barbarství než mohutná zapomenutá mohyla Jana Žižky z Trocnova, která má připomínat naši slavnou minulost.

***

Příběh čtvrtý - Bitva pod okny

V bytě, v kterém jsem bydlel ve svém mládí, jsou okna na sever. Dívám se na dvůr gymnázia. Není to velký byt. Na rohu Ohradní a Michelské se srocují gymnazisti a dávají si do těla první dávky nikotinu. Vyzařuje z nich zvláštní pohoda. Zajímavé je, že se prakticky nemění. Jen vždycky po prázdninách několik lidí z hloučku vypadne a jiní tam přibudou. Jednou za rok se koná neskutečný rej. Bývá to v době maturit. Oslavy trvají až do rána. Tu noc se většinou mnoho nevyspíme.

Jsme na to zvyklí, protože náš torontský soused pan Baker oslavuje maturitu skoro každý druhý den. Občas přijedou policajti, slušně zaklepou, pan Baker jim neotevře. Oni nás politují, že máme pěkného souseda a odejdou. Někdy chvíli posedí v autě před domem. Pan Baker jim nadává, oni se někdy mračí, jindy usmívají.

Tuhle neděli, přesně řečeno, již v pondělí, protože bylo krátce po půlnoci, tedy v pondělí 6. června 2005 v 0:30, zřejmě zbloudil nějaký přestárlý maturant do Ohradní ulice. Usoudili jsme tak, protože byl hlučný jako ti maturanti. Nedalo se to však srovnávat s výkřiky, našeho torontského souseda pana Bakera. Hluk nepřestával a tak jsem pohlédl dolů a viděl jsem tam bílé policejní auto. Dva příslušníci právě mně neznámého muže pacifikovali. Důvodem bylo, že nechtěl podepsat rámusenku. Když byl příliš odbojný a nestál tam, kde měl stát, tak to vypadalo z mého okna jako že je pacifikován údery. Pravda, nebyla to brutalita, jako proti Rodney Kingovi, ale také jsem věděl, že by kvůli tomu nelehla

Financial

Kursovní lístek

100 Kč	5,07 CDN $
100 SK	3,94 CDN $
1 CDN $	19,74 Kč
1 CDN $	25,36 SK
1 US $	1,25 CDN $
1 EUR	1,53 CDN $

Toronto Star - 4.6.2005

— — — —

1 CDN $	19,70 Kč
1 US $	24,55 Kč
1 EURO	30,18 Kč
100 Sk	77,84 Kč

Quick - 4.6.2005

Sutton

Rosti Brankovsky

Associate Broker
Jedinečné služby

Pro prodej:
analýza trhu, obchodního trendu, místa, příprava domu pro prodej.
Pro kupce:
denní zasílání nabídky e-mailem, osobní prohlídka nemovitostí, finanční asistence.
Pracujeme v celé oblasti GTA
Sutton Group-Bayview Realty Inc.
416 483-8000 - direct 416 443-9268
www.brankovsky.com * e-mail: rosti@brankovsky.com

csKNIHA
česká a slovenská knihovna a zásilkový obchod

(Distributor česky a slovensky psaných knih)
Více než 2000 titulů všech žánrů na skladě.
Nové i levné antikvariátní knihy

O katalog nabízených knih nebo celkový seznam si žádejte:
Toll free: 1-866-425-0742 Fax: (514) 425-0742
e-mail: **cskniha@sympatico.ca** web page: **www.cskniha.com**

Mohyla Jana Žižky z Trocnova

půlka Prahy popelem jako Los Angeles. Proto jsem nevytáhl fotoaparát a nefotil. Nova by to stejnak asi nevzala. Pouze jsem zakřičel z okna, ať toho nechají. Přestali tedy s násilnou pacifikací a přešli k ústní, při čemž oni rušili noční klid více než maturanti. Bylo to na úrovni našeho torontského souseda Bakera. Další imperativy od strážců zákona zněly: „Nekrvácejte nám na to auto!“ či „Tamhle se postavte a nehýbejte se!“ Ocenil jsem, že i za této situace vykali.

Podobnou situaci jsem zažil v roce 1968, přesně 7. listopadu. Když příslušníci VB mlátili mého přítele Jana Rafaje. Ten byl zcela střízlivý, pouze se mu nelíbilo, že mlátili někoho jiného. Domníval jsem se, že má být zatčen, požadoval jsem tehdy, aby ho pustili. Jenže nadstrážmistr Zámečník, s kterým jsem se setkal později u soudu byl trochu nedoslýchavý a tak místo:„Pusťte ho!“ slyšel „Gestapo!“ a já dostal prokurátora (t.j. že jsem byl obžalován z trestného činu urážky příslušníka VB). Nechtě jsem vstoupil do dějin. Byl to první politický proces po srpnu 1968. Skončil se u soudu ve Spálené ulici na jaře roku 1969. Tehdy jsem ještě vyhrál.

***

Příběh pátý - Opět ve Spálené

Do Spálené ulice jsem se pak nejednou vrátil. Jako teologové jsme šli povzbudit faráře Ctirada Nováka, který v létě roku 1969 vezl dokumenty ze Synodu do Holandska. Nedovezl je. Zabavili mu je na hranicích a nedopadl již tak dobře jako já pár měsíců před tím. Farář Novák dostal podmínku. Pak jsme do této budovy chodili, když zde byl proces s Petrem Uhlem a jeho přáteli. Nevpustili nás do jednací síně. Stáli jsme dlouhé hodiny na chodbě. Byl to však jediný způsob, jak se solidarizovat s pronásledovanými. Jednou tam přišel Jiří Šling. Na dotaz příslušníka StB co tam dělá řekl: „Přišel jsem sem, protože jste v roce 1952 popravili mého otce!“ Estébák se zamyslel a pak s úsměvem podotkl: „Dejte si pozor, abyste tak také neskončil!“ Psal se rok 1971.

Přiznám se, že na schůzky solidarity do Spálené ulice se mi moc nechtělo v říjnu 1979. Pár dnů poté, co jsem vyšel z kriminálu se konal právě proces s Václavem Havlem a členy VONSu. Chtěl jsem se přece jen nadejchat trochu čerstvého vzduchu a chtěl jsem na chvíli zapomenout na khaki barvu, kterou jsem byl obklopen na Borech. Opět došlo k tradičním perlustracím, jak se říkalo kontrole občanských průkazů. Měl jsem ještě vězeňský sestřih a když ke mně policajt přišel a prohlížel mi občanský průkaz, po chvíli mi ho vrátil, vlídně se usmál a řekl: „Vaše podoba nesouhlasí s fotografií na občanském průkazu.“ Pak dodal: „Chápu, státní zaměstnanec.“ Byl jsem docela rád, že nenásledovala běžná buzerace jako jindy, když byl občanský průkaz mírně poškozen či byla jiná nesrovnalost.

Nyní jsem se do této budovy po pětadvaceti letech vrátil. Byt, v kterém jsem od mládí bydlel a který jsem musel v roce 1980 opustit, když jsem odcházel do emigrace, jsem měl po úmrtí svého bratra do patnácti dnů vyklidit. Nic nepomohla skutečnost, že jsem se svým bratrem na sklonku života bydlel. Ani skutečnost, že jsem se z Československa vystěhoval pod nátlakem. Skutečnost, že jsem si nemohl vzít s sebou víc než 26 kg, že mi StB sebrala před odjezdem rodinné fotografie. Když někdo odešel po revoluci, nemusel zrušit nájemní smlouvu. U mne to tehdy bylo podmínkou mého odchodu.

Pan soudce Libor Stočes mně vyrazil dech otázkou: „Byl jste deportován?“ Pokud vím, k deportaci došlo pouze u jediného občana sovětského bloku a tím byl spisovatel Alexandr Solženicyn. Když jsem odpověděl překvapeně, že ne, už mě nepustil ke slovu, protože tato skutečnost s případem nesouvisí, jelikož jsem se vystěhoval dobrovolně. Bez přestávky, okamžitě přečetl připravený rozsudek. Do patnácti dnů musíte opustit byt, v kterém jste žil v mládí a městské správě pro Prahu 4 musíte uhradit náklady spojené se soudním jednáním. Nevadilo, že žalující strana tvrdila nesmysly o tom, že zde bylo založené družstvo. Nevadilo, že na chodbě byli tři moji svědci.

Inu do Spálené ulice si hosté nejezdí pro body a prostý člověk zde často nevyhrává, ale v jedné věci jsem zvítězil. Pan soudce tu musí sedět v této nehostinné budově každý den, zatímco já sem chodím jednou za dvacet let. A jinak jsem zvědav, komu byt, v kterém jsem strávil mládí připadne. Inu, bytová privatizace je mocná čarodějka a probíhá vždy jen podle zákona.

Aleš Březina

***

Restaurants-Deli's

Dovoz potravin z Čech, Moravy a Slovenska

PRAŽSKÉ UZENÁŘSTVÍ

416-504-5787
638 QUEEN ST. W.
TORONTO, ONT. M6J 1E4
*** Pražské uzeniny**
*** Cukrářské výrobky**
*** Obložené chlebíčky a mísy**
*** Knedlíky všeho druhu**
*** Denně čerstvá a chutná jídla**

PROČ POSÍLAT PENÍZE
DO ČECH NEBO NA SLOVENSKO
PŘES NĚKOHO JINÉHO?

Neváhejte, nejde jen o peníze!

RYCHLE A VÝHODNĚ PŘEVÁDÍME PENÍZE PO CELÉM SVĚTĚ

TAKE ADVANTAGE OF OUR NEW LOWER FEES*!

Amount You Are Sending	Fee*
$0.00 - $50.00	$12.00
$50.01 - $100.00	$14.00
$100.01 - $200.00	$18.00
$200.01 - $300.00	$20.00
$300.01 - $400.00	$27.00
$400.01 - $500.00	$33.00
$500.01 - $1000.00	$40.00
Each Additional $500	+$5.00

* In addition to transfer fees, Western Union also makes money when it changes your dollars into foreign currency. Fees as listed only apply to transfers from an Agent location in Canada or by calling 1-800-235-0000 Fees can be changed without notice.

CALL 1-800-235-0000

WESTERN UNION

AGENT LOCATIONS IN ONTARIO INCLUDE:
A&P · Valu-mart · Dominion · CASHMONEY

WESTERN UNION AGENTS IN CZECHOSLOVAKIA INCLUDE:
AMERICAN EXPRESS FOREIGN EXCHANGE
INTERCASH S.R.O.
PENEZNI EXPRESNI SERVICE S.R.O.
RAIFFEISENBANK A.S.
SPORTTURIST SPECIAL SPOL S.R.O.

All trademarks, service marks and trade names referenced in this material are the property of their respective owners. ©2005 Western Union Holdings, Inc. All Rights Reserved.

Medical

Příjemné kvalitní zubní ošetření
nabízí
dr. LUDMILA SCHUCKOVÁ

Sobotní a večerní návštěvy možné!

Ráda pomohu nově příchozím!

1849 Yonge St. - Suite 409
(Yonge & Davisville)
Toronto, On. M4N 1Y2.
(416) 487-7900

Dr. Petr Munk

Ordinační hodiny:
Pondělí-pátek
10:00-19:00

Business

ABE
Letáky, brožury, jídelní lístky, tiskoviny, vizitky.
Tel.: (416) 530-4222
e-mail: a.b.e@rogers.com
P. O. Box 176, Station "E"
Toronto, Ont. M6H 4E2

Kanadsko-česká obchodní komora
CZECH – NORTH AMERICAN CHAMBER OF COMMERCE
E-mail: trade@ccrcc.net
www.ccrcc.net

EVAS IMPORT
17 Lafferty Street, Etobicoke
ON, M9C 5B5 CANADA
Ponúka
drevené hračky a darčeky zo Slovenska a Čiech:
www.evasimport.com
email: evasimport@evasimport.com
Toll Free: 1-888-552-6111
Tel: 416-621-4750
Fax: 416-621-6348

Setkali jsme se s mistrem dirigentské taktovky Jiřím Bělohlávkem

Všude přináší radost. Je vítán velkými ovacemi a stejně nekonečné ovace obecenstva jej vyprovázejí ze sálu. Nejinak tomu bylo i v případě čtvrtečního koncertu Torontského symfonického orchestru 2. června v Roy Thomson Hall v Torontě. Řeč je o českém dirigentovi Jiřím Bělohlávkovi.

Tomuto koncertu už předcházela mnohá doporučení známých, kteří neváhali zavítat na veřejnou generálku i na dva oficiální koncerty: je to úžasné, všechno je nádherné - jemná předehra k *Pohádce* od Oskara Morawtze, v plném nasazení orchestru *Taras Bulba* od Leoše Janáčka, ale to nejlepší je snad až ve druhé půlce - *Polní mše* Bohuslava Martinů a *Te Deum* Antonína Dvořáka s Mendelssohnovým pěveckým sborem a věhlasnými sólisty - sopranistkou Meashou Brueggergosmanovou a barytonistou Russellem Braunem. Byl to opravdu velkolepý zážitek. A mistr dirigentské taktovky Jiří Bělohlávek, jehož Torontský symfonický orchestr zná již po třiadvacet let - přesně tak dlouhou dobu v něm totiž hostuje jako dirigent - vložil do řízení obou hudebních kolosů - orchestru i sboru - jednoduše řečeno všechno: celé své muzikantské já, celou svou kultivovanou a oduševnělou profesionalitu.

Dostalo se mi potěšení s mistrem alespoň na krátkou dobu po koncertu hovořit. Hned poté, co obšťastnil zájemce svým autogramem na "cédéčka". Musím předeslat, že působí soustředěným dojmem, má přívětivý pohled, milý úsměv, dnes už prošedivělé, nicméně věčně zcuchané kudrnaté vlasy, a nečekaně nádherný hluboký hlas.

"Poprvé jsem tady dirigoval před třiadvaceti lety a myslím si, že celá ta moje spolupráce s *The Toronto Symphony Orchestra* se již od samého začátku vyvíjela velice harmonicky. Padli jsme si do noty a já jsem tady každý rok jezdil. V poslední době se intervaly poněkud prodlužovaly, protože jsem přece jen více zaměstnán, ale rád se sem vracím."

Zajisté máte pěkný vztah i k torontskému publiku, co vlastně má ono rádo?

„Tak, jak jsem je poznal, je to publikum znalé, většinou na českou muziku reaguje spontánně, a já to tady pilně pěstuji. Vždycky se snažím něco z české provenience přinést."

I dneska jste byl odměněn spontánním potleskem, diváci vstávali ze sedadel, aby Vám vzdali zaslouženou úctu. Hudbou bylo publikum uneseno. Máte Vy sám v české hudbě své oblíbence?

„Snažím se rozptyl a objem svých programů dělat co nejširší, abych také obsáhl co nejširší vzorek skladatelů. Ale moje priorita je dílo Bohuslava Martinů a Leoše Janáčka. To jsou hlavní autoři, ke kterým se neustále vracím a které se snažím propagovat a přinášet jejich skladby posluchačům. Ovšem musím říci, že je to s hudebním povědomím posluchačů čím dál tím lepší, protože informovanost o našich skladatelích je dnes velice slušná. A konečně, lidé jsou otevřenější, jsou ochotni přijímat nové skladby, a zajímá je to. Je to moc dobrý vývoj."

Pane dirigente, jste znám svou profesionální precizností, jak se připravujete na novou skladbu - doma při klavíru, při violoncellu...?

„Při violoncellu už ne, to už jsem opustil, a dělával jsem to kdysi. Moje studium není ničím zvláštní, studuji asi jako každý dirigent - zabývám se velice podrobnou analýzou partitury - čtu si ji, přehrávám na klavíru, zajímám se také o interpretaci svých kolegů. Pokud to jsou věci, které nikdy předtím interpretované nebyly - jsou to úplné novinky, tak jsem odkázán sám na sebe. Pak je ta zodpovědnost velikánská, protože člověk do jisté míry předurčuje osud toho díla, takže k tomu přistupuji s velikou úctou a velikou bázní, abych něco nepokazil."

Jako dirigent si můžete vybírat skladby, které byste chtěl dirigovat, nebo jste postavený před hotovou věc?

„Samozřejmě tuhletu svobodu mám, záleží na tom, abych se s pořadateli koncertu či s operními domy dohodl na repertoáru. Když já budu chtít a pořadatel nikoliv, tak mi to není nic platné... ale mám zkušenost, že se vždycky dohodneme."

Být hostujícím dirigentem je zřejmě velice náročné...

„Já jsem se vždycky snažil mít oba dva póly - přece jen mít svůj ansámbl dává člověku možnost jít do podrobností a nasadit soustavnou linii a vést orchestr k určitému stylu. Jestliže však jde o hostování, pak kontakt s orchestrem je krátkodobý, a to je i situace jiná - tři, čtyři či pět dnů nemůžete předělat ansámbl, musíte vzít to, co vám přinese a pokusit se to využít co nejvhodnějším způsobem."

Od příštího léta na vás čeká velice náročná funkce šéfdirigenta ve věhlasném a prestižním londýnském BBC Symphony Orchestra. Co z toho pro vás vyplyne, co víc než to, co již nyní děláte?

Budu zodpovědný nejen za své koncerty, ale i za dramaturgii všech cyklů, dále budu spoluvytvářet i programy slavných londýnských letních promenádních koncertů. Budu mít na starosti vlastně veškeré umělecké otázky, které se provozu a života orchestru týkají - např. i plánování zájezdových aktivit, personální stav orchestru apod., to všechno bude spadat do mojí kompetence. A já to budu chtít ovlivňovat. Moc se na tu práci těším tím spíše, že tento ansámbl znám z pětiletého působení v roli stálého hosta v letech 1995-2000. Byla to velice harmonická pracovní perioda a věřím, že se nám na ni podaří navázat.

Už jste si splnil všechna svoje přání? Přál jste si být dirigentem - jste jím, stojíte na světové špici, dirigoval jste už všechny skladby, které jste si dirigovat přál?

„Samozřejmě že ne, repertoár je tak nedosažitelně obsažný, že to je naštěstí úkol na celý život, a to ještě určitě nestihnu..."

Co v nejbližší budoucnosti?

„Tak v nejbližší budoucnosti budu odpočívat, letos na břehu Adrie v Chorvatsku a později ve švýcarských Alpách..."

O osobnosti Jiřího Bělohlávka bychom toho mohli napsat celé strany zajímavého čtení. Zejména pro ty, kteří se rádi pohybují ve světě klasické hudby. Tak si alespoň připomeňme, že dnes světově známý dirigent a profesor Akademie múzických umění v Praze, tedy na vysoké umělecké škole, kterou kdysi sám absolvoval, začínal svou kariéru ve Státní filharmonii Brno, dále dvanáct let působil jako šéfdirigent Symfonického orchestru hl. M. Prahy FOK. Spolupracoval s Českou filharmonií, s níž hostoval nejen doma, ale hlavně v zahraničí, a konečně se také stal i jejím šéfdirigentem. Navázal tak na dirigentskou rodinu věhlasných dirigentů Václava Talicha, Karla Ančerla, Rafaela Kubelíka a Václava Neumanna. V roce 1994 Jiří Bělohlávek založil Pražskou komorní filharmonii a stal se jejím šéfdirigentem a hudebním ředitelem. Jiří Bělohlávek je znám po celém světě, hostuje ve světoznámých hudebních a operních domech, jeho portrét nese celá řada gramofonových a CD nahrávek, jež jsou pořízeny předními nahrávacími hudebními společnostmi světových jmen. Už jako mladý dirigent vyhrával významné soutěže, jako zkušenému mu náleží nejedno ocenění za úspěšnou účast na známých festivalech a hostování u nejvýznamnějších světových orchestrů jak v Evropě, tak i v Americe a Japonsku.

Věra Kohoutová

***

Jiří Bělohlávek v Torontu

Klaus nepřijel

Neúčast prezidenta Klause na Symposiu euroskeptiků v Edingparku způsobila zmatek a rozpaky v řadách nejurputnějších euroskeptiků. Zmatek, protože Klaus pronesl nejohnivější euroskeptický projev přímo k Francouzům, kteří hlasovali o Evropské ústavě v neděli, a rozpaky, protože měl přiletět, ale nepřiletěl.

„Může za to Paroubek?“ šeptali zasvěcenější v kuloárech hotelu K., kde se Symposium konalo, „Kdo je Paroubek?“ ptali se ti ostatní euroskeptici.

Zrekonstruoval jsem události mezi zákazem cestovat vládním letounem králi Václavu II. a Klausovou neúčastí asi takto:

Když se Klaus dozvěděl, že letadlo od Paroubka nedostane, velmi se rozlítil a Lívie se poděsila a řekla Klausovi, aby se uklidnil, a byl rád, že bydlí na Hradě.

Klaus jen mávnul rukou nad takovým praktickým důvodem, aby držel hubu, a chvátal na svůj sekretariát se slovy, že má dost známých, aby se do Edingparku dostal jiným způsobem než tím ubohým vládním letadlem.

“Nemají Havlovi soukromé letadlo?“ zeptal se Lívie, a ta smutně přikývla.

V momentě byl Klaus spojen s Havlovou rezidencí a ohlásil se Václavovi I. svým tradičním vtípkem „Tady je král Václav II. a bez prodlévání se optal Havla, zda by jeho letadlo by mohlo posloužit proti vůli Paroubka a dopravit Klause do Edingparku.

“Nemohlo!“ řekl Havel, jednak Dáša odletěla do Istanbulu nakupovat a pak nemám žádný úmysl zmenšovat tvé napětí s parlamentem, kterého jsem si užil s Tebou ažaž. Přítomná Lívie poznala, že půtky s parlamentem oba Václavy neusmíří.

Oba Václavové zavěsili ve stjném okamžiku, takže ani jeden nezískal hřejivý pocit, že tomu druhému utnul větu a neobtěžovali se žádnými zdvořilostmi.

„Ha,“ zvolal Klaus, kterého jak je známo neúspěch pouze povzbuzuje k zvýšenému úsilí, a usmívaje se na zneklidněnou Lívii, řekl: „ Mám větší esa v rukávě a vyžádal si telefonické spojení s Viktorem Koženým.

Viktor, ještě rozespalý dík časovému rozdílu mezi Prahou a Nassau, na Bahamách, se bez váhání optal, o co jde. „Potřebuju letadlo z Prahy do Edingparku,“ řekl Klaus. Viktor zaváhal a řekl, že jedno z jeho letadel zrovna parkuje na Ruzyni, a dodal svou nejdůležitější otázku prezidentovi „A co za to?“

„Inu,“ vyhrknul Klaus, „jsem v prekérní situaci s parlamentem a jsem ochotný ti vyplnit cokoliv. Tak o co jde?“

“Chci vlastnit Hradčany sakum pakum,“ soukal ze sebe Viktor svůj požadavek, „a když privatizaci Hradčan prosadíš, tak Ti dám letadlo k dispozici na tak dlouho, jak dlouho budeš nájemníkem v mých Hradčanech!“

„Ty bys byl ochotný zašantročit Hradčany Koženému?“ zakvílela vskutku zděšená Lívie sledující každé slovo na paralelce, což Koženému ani na tu dálku neuniklo, a řekl po chlapsku Klausovi, aby tu svoji nánu odehnal ze hry, a dodal: „Když ty jsi zašantročil celé Slovensko, tak tě svědomí nemůže bolet!“

Tuto Viktorovu impertinenci Lívie nevydržela, vytrhla Klausovi sluchátko z ruky, zavěsila a tak zabránila dalšímu vyjednávání.

Klaus sice uvyklý zdrbat kohokoliv si přece jenom na svou Lívii netroufl zakřičet, jen se usmál a vytáhnul své třetí eso, anglickou královnu, se kterou vzápětí hovořil svou dobrou angličtinou; vysvětlil, jak hanebně se mu s Parlamentem spolupracuje, a že by zajisté bylo v zájmu Albionu a k zlosti Francouzům, kdyby britská královna poslala jedno ze svých letadel pro Klause do Prahy.

„Cos to povídal, Václave? Že se chceš protivit českému parlamentu?“

„Přesně tak,“ naparoval se Klaus, „už je čas těm plebejcům v podhradí ukázat, kdo je tady králem, vlastně Klausem.“

Královna zaváhala, vždyť už sedí na trůnu přes 50 let a umí v tom chodit, a povídá:

„Zapomněls anglickou historii, Václave, že se mne takto ptáš? Zapomněls, že odporování Parlamentu stálo mého předka Charlese v roce 1648 život? Copak nevíš, že Charlesův vnuk James byl vyhnán z Londýna do exilu do Holandska? To bys chtěl, abych já byla třetí, kdo by se zprotivil Magně Chartě a skončila tak pohodlné bydlení v Buckighamském paláci?

„No, to zrovna ne,“ blekotal Klaus, a královna pokračovala v moudrém poučování: „Členové parlamentu jsou zvolení mluvčí lidu, Václave, a ty jsi jen svíčka na dortu, ze kterého Tě snadno sfouknou, a na to nikdy nezapomínej!“ a královna zavěsila.

Klaus zamyšleně vytáhnul z kapsy ohnivý projev na téma euroskepticismu a trhal stránky jednu po druhé; Lívie si oddychla a pozvala Václava na tenis.

Administrativa EU v Bruselu očekávající další vášnivý výlev hlavního euroskeptika Klause si taky oddychla, že ten Paroubek není žádný vůl.

Ross Firla - Sudbury

***

MONARCH GENERAL CONTRACTING

EXTERIOR INSULATING WALL SYSTEMS

ARCHITECTURAL DECORATIVE DESIGNS
JEWELL STONE-NEW FORM OF INTERIOR STUCCO WALL FINISH
ALSO
DRYWALL BOARDING & TAPING
STONE DECORATION, RECLAIMED STONE,
GARDEN DECORATIONS, INTERLOCK DRIVEWAY
CONCRETE FINISHING, NATURAL STONE & MUCH MORE

CALL NOW FOR FREE ESTIMATE!!!!!
(905) 208-1934
(416) 846 2707 OR (416) 899 2161
EMAIL : Monarch_ gc@yahoo.ca

vladyana 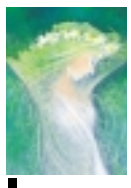 krykorka

helena 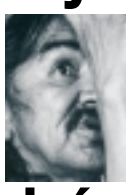 wilson

maria 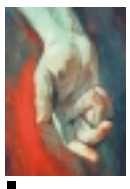 gabánková

alena 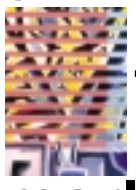 foustková

jiřina marton

art canada 5

Novoměstská radnice 9. 6. - 8. 7. 2005
Karlovo náměstí 23 (vchod z Vodičkovy ulice - 2. patro)
Otevřeno denně (kromě pondělí) **10 - 18 hod.**

Ministerstvo kultury České republiky a Kanadské velvyslanectví v Praze

Embassy of Canada Ambassade du Canada EURO RSCG PRAGUE

Slovenské pivo
ZLATÝ BAŽANT
je opět k dostání v *Liquor Stores*

Golden Pheasant
Premium Slovak beer

Jestliže ho nemají v místním obchodě, požadujte od manažéra produkt, který má číslo 536789

SLOVAKOTOUR

Letní slevy do celé Evropy!

Zavolejte si o nejlepší ceny!

Praha, Brno, Ostrava, Bratislava, Košice, Vídeň, Budapešť, Berlín a další destinace

E-mail: travel@slovakotour.com
644 Queen St. West, Toronto, Ont. M6J 1E4
Tel.: (416) 504-5657, (416) 504-9095,
(416) 504-7383, 1-800-477-3461
Fax: (416) 867-8657

Výhodné letenky do Čech a na Slovensko

Jarní výprodej

Praha, Ostrava, Bratislava, Košice

Možnost zakoupit lístky do dalších evropských měst

Letní dovolené

Ont. Reg. # 2631380

NITRA TRAVEL

E-mail: nitratravel@yahoo.ca
(416) 504-3800 * 1-800-825-7577 * Fax: (416) 504-8186
662 Queen St. West, Toronto, Ontario M6J 1E5

South America

Amazing Offer of Two for One and Free Air

5★ Oceanic Cruise Line Insignia

Buenos Aires to Valparaiso

January 18 to February 2/2006

Visiting Montevideo, Falkland Islands, Ushuaia, Punta Arenas, cruising the Beagle Channel and Chilean Fjords.

From $3778 US double occupancy

Includes all taxes, gratuities and $100US shipboard credit

Royal Tours

For full details contact:
1470 Hurontario St., Mississauga L5G 3H4
Tel: 905-274-2597 or 1-800-577-5917
Email: royaltravel@on.aibn.com www.royal-travel.net

Ont. Lic. #1919164

Cesta na jihozápad

(Vzpomínka na báječné časy)

(6)

27. července opouštíme Long Beach a po dálnici č.15 ujíždíme přes San Fernando do pouště Mojave k Las Vegas vzdálenému 450 kilometrů. Znovu potkáváme klimatizované novější automobily se staženými okénky; mají povětšině losangeleská nebo lasvegaská čísla a mne se občas zmocňuje neklid způsobený pomyšlením na případný kolaps našich obyčejných, k této pouti nepříliš způsobilých vozidel.

Ženě není nejlépe a než oddává se absolutní nehybnosti a zavírá oči, pokládá mi na hlavu kapesník namočený v zásobách vody, kterou s sebou vezeme v izolované nádobě značky *Coleman.*

Nikdy jsem neviděl tak dokonalé a mohutné tetelení horkého vzduchu nad kapotou automobilu jako v průběhu této cesty do Las Vegas. Když se město objevilo na dosah, bylo to hotové vysvobození. Na dobře viditelném ukazateli teploty jedné z prvních budov četl jsem údaj 123 stupňů Fahrenheita ve stínu (okolo 50 °C). Byly dvě hodiny odpoledne.

K večeru jsme schopni vydat se do města světel, hazardu, nevkusu, monstrózních reklam desetimetrových prozářených postav kovbojů a jiných dobráků, kynoucích na nás ohromnýma rukama v gestu ponoukajících nás uchopit štěstěnu za pačesy, nepropást životní šanci vyhrát částku o jaké se nám ani nesní, jakou bychom si nevydělali poctivou prací za celý život. Ohromné reklamy oznamují vystoupení největších hvězd amerického showbusinessu… Dean Martin, Frank Sinatra, Ann-Margaret, Sammy Davies Jr. Už je tma, ale vzduch je ještě horký, ač příjemnější a pojednou mi to všechno krásně ladí a pasuje, v tomto místě vzrušení, hazardu, omámení mamonem, opojení rizikem ze hry, riskování ztráty majetku, domu, továrny, všech akcií a klidu nemůže být snad jinak nežli horko jako v pekle... i když v ohromných hernách a palácích ševelí klimatizace, tiše a dokonale.

Nedá se nic dělat, usedáme k automatům, Hugem cloumá pokušení zkusit si *bakarat*, alespoň tak o tom mluví, střídáme se u synka, který postává a posedává venku, hodný a trpělivý, ač dozajista smutný z toho, že mu není dopřáno zkusit štěstí stejně jak tehdy v Renu. A hezké i méně hezké paní a dívky roznášejí drinky pro ty, kdož se zúčastňují zápasu o přízeň Štěstěny, gratis je to, automatický úsměv návdavkem.

Potkává nás to, co valnou většinu návštěvníku, ač jsou i výjimky. Rychlá, slibná výhra následovaná posloupností nezdarů. Občas v nějakém sousedním automatu zarachotí sypající se mince a tím je oživena poklesávající naděje. Stojím pak u jedné z rulet a pozoruji krupiéry počínající si rychle a obratně a napadá mě, že to musí být pěkná otrava osm nebo kolik hodin denně, ač jistě s přestávkami a střídáním, sledovat kolo štěstí a osudy těch, kteří neodolali pokušení.

Ráno vyjíždíme dost pozdě a dosahujeme *Grand Canyonu* právě v okamžiku, kdy paprsky zapadajícího slunce dopadají na východní stěnu ohromné propasti, a východní stěny zbarvují do oranžova. Na sestup do fantastické kotliny už ale není ani pomyšlení, zbývá pár minut na několik fotografií.

(Pokračování)

Vladimír Cícha - Vancouver

***

Lavigne: Dievčatá sú výnimočné

Bratislava-sme-"Opýtaj sa jej, či má úlohu z prírodopisu, a povedz, že je to tu ‚suprové'! Fakticky ‚suprové'!" kričala na telefonujúcu kamarátku pred koncertom Avril Lavigne -násťročná školáčka. Dievčatká v čiernych džínsoch s ťažkými ocvočkovanými opaskami, v obtiahnutých tričkách a s čiernou ceruzkou výrazne namaľovanými očkami stískali v ruke plagát Avril vlastnej výroby, s ktorým sa rozbehli chytiť si čo najlepšie miesto pred pódiom.

Tesne pred ôsmou bola Expo Aréna bratislavskej Incheby poloprázdna. Vpredu postávali najvernejší fanúšikovia, na miestach na sedenie znudene zívali tridsaťroční ockovia v sprievode svojich ratolestí. "Prišli sme až z Kráľovského Chlmca, lístky nám včera kúpil kamarát z Bratislavy. Som tu so synom, bude mať dvanásť rokov," hrdil sa jeden z oteckov.

Na drzú Kanaďanku sa prišli pozrieť nadšenci z Trnavy, Liptovského Mikuláša, ale hlavne z Bratislavy. Desať- až dvanásťroční žiaci väčšinou lístky dostali ako predčasný darček za dobré vysvedčenie, starší návštevníci koncertu vstupenky kupovali tesne pred akciou.

Okrem rodičov s potomstvom na Avril zavítali tváre zo SuperStar, porotkyňa Lenka Slaná a spevák Martin Kelecsényi či torzo skupiny IMT Smile - bubeník Tomáš Slávka a Miro Tásler. "Prišiel som sa pozrieť na Avril, lebo je prvýkrát na Slovensku. Nie som taký zarytý fanúšik, aby som na ňu chodil do zahraničia. Videl som zopár jej vystúpení v telke, ale chcel som ju vidieť aj naživo. Neviem, čo očakávam. Ja si rád pozriem hocijaký koncert," vkladal nádeje do hudobnej šou Tásler.

Pár minút po ôsmej publikum pozdravila Magda Vyletelová zo skupiny P. S. a vyzvala dav na krik, aby ho počula Avril v šatni. Aj keby sa prezliekala tesne za pódiom, vlažné pozdravenie by asi sotva začula.

To, čo sa predkapele podarilo v závere vystúpenia, teda zobudiť divákov, zabila polhodinová pauza na prípravu aparatúry. Zhasnuté svetlá a dramatická hudobná predohra priviedli dav k ohlušujúcemu revu, ktorý Avril presvedčil, že je čas zažiariť. Rozpustená neposlušná hriva plavých vlasov, modré tričko s číslom 77 na hrudi, čierne nohavice s ťažkým opaskom a na nohách pankáčmi obľúbené "číňany". Bez pozdravu či iných oficialít hneď spustila prvý song. Po dvoch pesničkách zakričala What's up, Bratislava? a občas prezradila názov nasledujúcej piesne.

Z jej úst sme sa dozvedeli, že my dievčatá sme výnimočné, ale aj že Green Day je dobrá kapela a American Idiot je dobrá pesnička. Avril ňou obohatila svoj koncertný playlist, v ktorom nezabudla na Happy Ending, I'm with you, Skater Boy či dva prídavky. V prvom hrala na bicie, druhým bol singel Complicated.

Hodinu dvadsať trvajúce vystúpenie decká potešilo, no rodičia zhrozene pozerali, ktorýže prst to deti dvíhajú do rytmu hudby.

***

KRACIE

Prezidentovi se nepozdává postdemokracie. Jeho představa o demokracii je však poněkud úzká, a proto se mu do ní mnozí nevejdou. Ve Varšavě na setkání vrcholných představitelů zemí Rady Evropy správně řekl, že boj za svobodu a demokracii neskončil pádem komunismu a že jsou nová nebezpečí a nové hrozby. Inu, i takto banálně se to dá říci. Znepokojuje ho, že různá seskupení bez demokratického mandátu se snaží přímo se vměšovat do života lidí.

Ale co je to ten demokratický mandát? Je jediným zdrojem demokratické legitimity uplatnění volebního práva? Střetávají se zde vlastně, a to dost tiše a nenápadně, dvě rozličné verze obnovení demokratického zřízení v naší zemi. A téma obnovení demokracie, to je zdroj chápání jejího smyslu vůbec.

Podle jedné verze za obnovením demokracie stála především Reaganova tvrdost, o jakémsi uzbrojení Sovětského svazu jsme asi slyšeli všichni. Velmoci se prý dohodly na Maltě. A také papež prý porazil komunismus, jak jsme slyšeli mnohokrát. Pasivní lidé se zkrátka jednoho dne dočkali - demokracie se jaksi stala, přihodila, byla dodána! Parašutovala se shůry a je tady. Pád komunismu. Převrat. Změna.

Druhá verze sleduje nejlepší tradice emancipačních procesů evropské politické kultury: Klíčové dějinné zvraty moderní evropské politické historie vytvořily trvalé napětí mezi mocí, která se opírala o absolutní zdroje svého mandátu a mezi úsilím o postupné rozšiřování veřejného prostoru zdola. Historie tohoto dobývání je také zápasem o lidská práva, která jsou nesamozřejmým průvodcem moderní doby. Napětí tohoto trvalého střetu utváří páteř moderních evropských dějin již po třetí století, ačkoliv zárodky této emancipace snadno dohlédneme až kdesi ve vzdálených hlubinách antických časů. Čtyřicet let nedemokratického režimu bylo v tomto smyslu malými dějinami v rámci dějin velkých. Bez postupné emancipace společnosti zevnitř, bez spolupracujících, větvících se a rozšiřujících se občanských iniciativ podněcujících či spíše provokujících svou drobnou prací své nejbližší okolí, bez připravenosti k oběti, která vytvářela povědomí o ceně budoucí demokracie, bez narůstajícího odhodlání tisíců původně netečných lidí bychom dnes sice zřejmě také žili v jakési kracii, ale naše zodpovědnost k ní by byla mnohem volnější. Taková kracie by také byla mnohem ohroženější a méně stabilní. Neměla by pro nás tu cenu, kterou jsme museli zaplatit.

Měl by si dávat ruku před ústa ten, kdo rád naznačuje, že různé občanské iniciativy překážejí dobrým záměrům a kdejakým oprávněným zájmům. Sdílení demokratického prostoru dává práva všem, kteří se v něm pohybují. Považuje-li redukcionista demokratický mandát za totéž, jako mandát volební, říká o svém pojetí demokracie více, než říci chtěl a musel. Z demokratických voleb vzcházejí zastupitelé, jimž dočasně svěřujeme zákonodárnou a zprostředkovaně i výkonnou moc. Nesvěřujeme jim však svůj život, ba ani svůj každý všední den. Svoboda sdružovací, shromažďovací, svoboda slova, koneckonců i svoboda podnikání, to všechno je ten náš všední den.

Nebylo šťastné, že se vůči Klausovu projevu slyšitelně ohradila jen skupina někdejších disidentů. Nebylo to šťastné, ale bylo to příznačné. Redukcionismus totiž, jistě jste si toho všimli také, mlžně rozlišuje mezi těmi, které ze špatného zvyku nazýváme disidenty, a mezi revolucionáři. Disidentům se pak nevrle podsouvá nutkání k permanentní revoluci, které jim ovšem z principu nikdy nemohlo být vlastní. Není však divu, že jsou citliví na hodnoty, které s oním veřejným prostorem zdola souvisejí. Takové úsilí o vytváření veřejného prostoru zdola není knihou, která se po dočtení zaklapne a založí do knihovny. Není to tak, že dílo bylo dokončeno, a proto je třeba rozejít se domů. Demokracie pro pohodlné by jistě ráda tolerovala neambiciózní včelaře, zahrádkáře či modlitební spolky. Jenže takové pohodlí by demokracii rozkládalo - její hodnoty vznikají ze střetu demokratických svobod, udržují se pnutím mezi zájmy shora a zdola. Upírat těm dole právo na vytváření onoho nepohodlí znamená popírat ten silnější pramen demokratické legitimity vůbec.

Ono totiž tvrzení, že demokratická legitimita se opírá pouze o výsledky voleb, nevisí ve svém malém, nedotčeném vzduchoprázdnu. Slýcháme opakovaně, že volební systém musí být efektivní, nejlépe většinový; slýcháme, že malé politické strany mají v politickém systému neúměrný vliv, slýcháme, že optimální systém by byl ten, v němž vítěz přece bere vše. Ale to už by bylo na jiný článek, jehož vyznění zkušený čtenář domyslet umí předem.

Mně se také v různých ohledech nepozdává ta Klausem zmíněná postdemokracie. Ani ve snu se sice neobávám návratu zpět, Sovětského svazu se už jaksi nestrachuji vůbec a stará nebezpečí nevidím před sebou, nýbrž za sebou. Vnímaví a pozorní bychom však být měli, protože snadná pravda o nových nebezpečích a nových hrozbách se může nečekaně zhmotnit s novou silou. Angažovaného a ambiciózního občanství bude třeba stále, tím spíše, že v klidných časech je obtížnější vypozorovat naléhavost, se kterou se udržuje v bdělém stavu. Ale jistě se dá říct, že dokud bude dost těch, kteří budou prosazovat své veřejné ambice i jinak, než jen na kandidátkách politických stran, nemusíme se o osud demokracie tolik bát. Tím neříkám, že těch kandidátů, schopných služebníků státu, není třeba. Naopak - bez nich by to nešlo. Ale právě vědomí, že demokracie nepředstavuje jednoduchou cestu k cíli, je nejspolehlivější zárukou do budoucna. Od demokracie ke kracii může být někdy podezřele blízko!

Petr Pospíchal-Lidové noviny

***

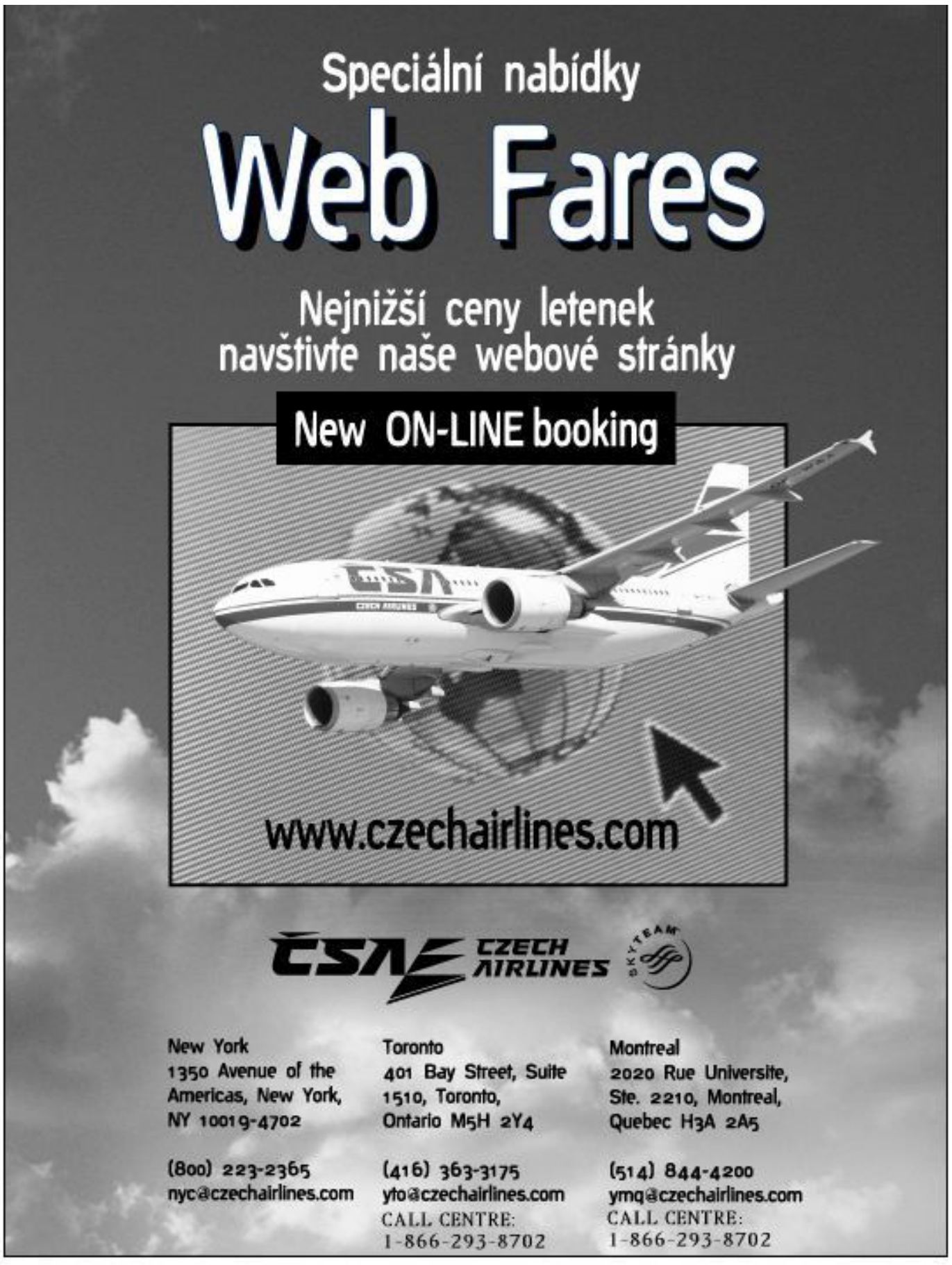

Ráda pomůžu starším lidem s vařením, praním úklidem, nákupem či jinou prací. Popřípadě pohlídám děti nebo udělám něco jiného.
Volejte: 416/491-0613
1516-11

TATRA
TRAVEL INC.

827A Bloor St. W.
Toronto, ON M6G 1M1

Vám ponúka
cestovanie do celého sveta
Spolahlivo vybavíme
letenky, pozvanie,
poistenie, nájom auta
preklady
Volejte
Annu Zapletalovou
Tel.: (416) 537-7698

Slavia bude hrát Ligu mistrů

Dramatický byl závěr letošní fotbalové ligy. Předehrávalo se třicáté kolo a tak zbylo nakonec předposlední devětadvacáté. O mistru i setupujících bylo rozhodnuto. Hrálo se však o druhé místo. Slavia musela vyhrát v Ostravě, zatímco velkou šanci měly i třetí Teplice, protože Sparta hraje v poslední době ostudný fotbal. Určitou naději měla i Olomouc a to za předpokladu, že by Slavia i Teplice prohrály. Slavia díky vynikajícímu Kozáčikovi a dvěma brankám Vlčka zvítězila a Pavel Kuka, který hrál poslední ligový zápas mohl oslavit postup do předkola Ligy mistrů, kterou si však již nezahraje. Teplice vedly již ve dvacáté minutě 2:0, ale ani výhra 2:1 nad Spartou jim nestačila k druhému místu.

Výsledky:

Ostrava - Slavia 0:2 (0:1)
Branky: 32. a 83. Vlček, 3961 diváků
Olomouc - Drnovice 4:1 (2:1)
Branky: 19. Kobylík (penalta), 43. Hubník, 57. Babnič, 90. Schulmeister - 34. Fumaca, 4.081 diváků
Sparta - Teplice 1:2 (1:2)
Branky: 41. Kadlec - 3. a 19. Rilke, 5038 diváků
Brno - Jablonec 1:2 (1:1)
Branky: 33. Zelenka - 41. Čížek, 68. vlastný Trousil, 1452 diváků
Mladá Boleslav - Slovácko 0:0
1724 diváků
Zlín - Opava 3:0 (1:0) Branky: 19. a 59. Klinka, 47. Lasota, 1403 diváků
Liberec - České Budějovice 3:2 (2:0)
Branky: 4. Hamouz, 25. a 46. Hološko - 63. Vyskočil, 78. Dvořák, 2485 diváků
Příbram - Blšany 2:1 (1:0)
Branky: 18. Lesák, 90. Podrazský - 89. Devátý, 1210 diváků

***

Konečná tabulka:

1. Sparta	30	20	4	6	53:28	64
2. Slavia	30	15	8	7	39:25	53
3. Teplice	30	14	11	5	36:27	53
4. Olomouc	30	15	6	9	39:34	51
5. Liberec	30	14	10	6	45:26	46
6. Jablonec	30	12	9	9	33:27	45
7. Ostrava	30	9	10	11	33:36	37
8. Drnovice	30	9	8	13	30:34	35
9. Příbram	30	9	8	13	30:41	35
10. Zlín	30	7	12	11	29:35	33
11. Brno	30	9	6	15	30:42	33
12. Slovácko	30	10	14	6	30:22	32
13. Blšany	30	7	11	12	25:38	32
14. M. Boleslav	30	6	13	11	26:35	31
15. Budějovice	30	6	7	17	28:39	25
16. Opava	30	5	9	16	25:42	18

Slovácku po skončení soutěže odečetli 12, Liberci a Opavě po 6 bodech.

Slovenská liga Corgoň

Inter Bratislava - AS Trenčín 2:0 (2:0)
Góly: 14. Halenár (11 m), 34. V. Horváth, 468 divákov.
Dukla Banská Bystrica - ZTS Dubnica 3:1 (1:0)
Góly: 20. Semeník (z pok. kopu), 63. Choma, 90+. Fabuš - 64. Tesák. 1846 divákov.
Spartak Trnava - FC Rimavská Sobota 1:0 (1:0)
Gól: 45. Masaryk. 2930 divákov.
Artmedia Bratislava - Matador Púchov 6:1 (2:1)
Góly: 47.,70. a 85. Šebo, 39. Fodrek, 44. J. Kozák (pok. kop), 68. Mikulič -19. Demjan. 3000 divákov.
Žilina - MFK Ružomberok 3:0 (2:0)
Góly: 23. Bažík, 45. I. Bartoš, 55. Barčík. 1431 divákov.

***

Kvalifikace MS
Češi v pohodě rozstříleli andorrského trpaslíka
Česko-Andorra 8:1

Liberec-právo-Při vyprodané liberecké reprezentační premiéře si v sobotu v podvečer český fotbalový tým s chutí zastřílel. V 1. kvalifikační skupině o postup na MS 2006 vyprovodil andorrský národní celek složený z amatérů rekordním výpraskem 8:1.
Další zápis do historie vytvořil Jan Koller, který s 35 brankami vede tabulku reprezentačních kanonýrů. V pořadí skupiny je nadále český tým druhý o bod za Nizozemskem,
Ve skvělé atmosféře, kterou nepokazily ani průtrže mračen krátce před utkáním, a v pouťovém tempu český tým nabídl gólový galakoncert, na němž se podílelo sedm střelců. Zápas měl i další nej a premiéry. Jako správná „pouťová“ jedenáctka povolil soupeři čestný úspěch, ale jinak šel za třemi důležitými body a vylepšením skóre, které v konečném účtování může hrát také roli, jako hladový dravec za bezradnou kořistí.
Branky: 13. a 90.+2. Lokvenc, 29. Koller, 38. Šmicer, 52. Galásek z pen., 80. Baroš, 85. Rosický z pen., 87. Polák - 36. Riera. Rozhodčí Selcük (Turecko), žluté karty: Rozehnal - Fernandez, Ayala, Ruíz, Txema, červená: 63. Ruíz, 9520 - vyprodáno, poločas 3:1.
Česko: Čech - Grygera, Rozehnal (46. Polák), Ujfaluši - Poborský, Rosický, Galásek, Šmicer (46. Plašil) - Baroš - Koller (64. Jun), Lokvenc.
Andorra: Koldo - Txema, T. Lima, Sonejee, Fernandez, Escura - Ayala, Sivera (79. García), Ruíz, Jimenez (88. Moreno) - Riera (71. Andorra).

***

Kanonýr Koller zničil Makedonce za deset minut
Česko-Makedonie 6:1

Po dvou desítkách minut obav se středeční chladný podvečer na teplických Stínadlech změnil v galapředstavení české fotbalové reprezentace. Především čtyřmi góly v rozmezí deseti minut se o to postaral Jan Koller, což je další zápis do historie samostatné české reprezentace.
Na pár hodin se tak Češi ujali vedení v 1. kvalifikační skupině o postup na MS 2006.
Český tým opět nastoupil se třemi obránci a trojicí útočníků. Makedonci ale byli mnohem aktivnější, než odevzdaní andorští obranáři. Domácí trpělivě nahlodávali jejich obranu. Baroš to zkoušel zleva i zprava, ale do šance se dostali Češi až po deseti minutách, jenže Lokvencovi uskočil míč. Úder však přišel na druhé straně, když po nevině vyhlížejícím protiútoku prostrčil Popov míč do ofsajdu Panděvovi a ten ho jen ťuknul k levé tyči. Praporek asistenta zůstal dole, a český tým tak teprve podruhé v této kvalifikaci prohrával. Techničtí hosté naše hráče začali přehrávat ve středové řadě a Stínadla si oddechla, když Popov ve vyložené šanci přestřelil. Na protější straně zase neproměnil tutovku metr před bránou Baroš. Domácí jako by v této fázi nedokázali přeřadit na vyšší rychlostní stupeň. Obavy rozptýlil během tří minut obr z Dortmundu. Po trestném kopu Rosického lízl Koller míč lehce hlavou a ten proklouzl pod rukama gólmana do branky. Krátce na to poslal Rosický do šestnáctky Baroše, Madzovski jeho technickou střelu jen ztlumil a Koller míč z brankové čáry dorazil do sítě. Do druhé půle přišel místo Lokvence Polák a Galásek se opět stáhl do středu obrany. Po třech minutách založil další geniální akci Rosický a Baroš přihrávkou před prázdnou branku vybídl Kollera k hattricku za sedm minut, ten pak dílo makedonské zkázy dokončil hlavou po rohovém kopu Rosického. Stačilo mu na to deset minut hry rozdělených poločasem, naposledy se podobný kousek podařilo Feureislovi v roce 1956 proti Švýcarsku. Koller dal stý gól české reprezentace pod vedením Brücknera.
Branky: 42., 45., 49. a 53. Koller, 74. Rosický z pen. 88. Baroš, -14. Panděv. Rozhodčí Dauden Ibaněz (Španělsko), žlutá karta: Panděv, 14 150 diváků, poločas 2:1.
Česko: Čech - Grygera, Hübschman, Ujfaluši - Poborský (78. Zelenka), Galásek, Rosický, Šmicer (60. Plašil) - Lokvenc (46. Polák), Koller, Baroš.

***

Tabuľka

1. Artmedia	34	19	11	4	56:25	68
2. Žilina	34	18	8	8	65:29	62
3. Bystrica	34	12	12	10	43:37	48
4. Dubnica	34	12	12	10	39:42	48
5. Púchov	34	12	8	14	28:40	44
6. Trnava	34	11	9	14	37:36	42
7. Ružomberok	34	11	9	14	47:53	42
8. Trenčín	34	11	7	16	33:43	40
9. Inter	34	9	10	15	33:52	37
10. R. Sobota	34	7	10	17	27:51	31

Slovenskí futbalisti utrpeli prvú prehru v kvalifikácii

LISABON - SME-MIROSLAV BUKOV-
Deviate mužstvo svetového rebríčka nás zblízka názorne poučilo o trende, akým sa uberá futbal v piatom roku druhého tisícročia. Tréner Galis hľadá nedostatky v slabšom nasadení a nižšom stupni sebavedomia, lenže jeho zverenci zlyhali vo chvíli, po ktorej mohli byť slávnejší. Naplnili sa Galisove predpoklady, že Varga a spol. budú bojovať o druhé miesto v tretej kvalifikačnej skupine. To stále znamená účasť v baráži a zároveň predĺženie nádeje štartovať na nemeckom svetovom šampionáte. Netreba sa brániť, lisabonská realita nás vrátila na zem. Bolo by horšie, keby až pod ňu.
GÓLY: 21. Fernando Meira, 41. Cristiano Ronaldo. Pred 60 000 divákmi rozhodoval Collina (Tal.), žlté karty Zabavník, Petráš.
Portugalsko: Ricardo - Alex, Fernando Meira, Jorge Andrade, Caneira - Petit, Maniche - Figo, Deco (88. Tiago), Cristiano Ronaldo (78. Quaresma) - Pauleta (79. Helder Postiga).
SLOVENSKO: Čontofalský - Zabavník, Petráš, Varga, Had - Németh (59. Slovák), Karhan, Hanek (64. Kisel), Hlinka - Mintál - Jakubko (59. Vittek).

***

Hladký triumf Slovákov

LUXEMBURG - SME/mb-Na štadióne Josyho Barthela to bola od piatej minúty jasná záležitosť slovenskej futbalovej reprezentácie. Po prehre v Portugalsku si pripísali do tabuľky ďalšie tri body proti poslednému mužstvu 3. kvalifikačnej skupiny o postup na majstrovstvá sveta.. Góly: 5. Németh, 15. Mintál, 54. Kisel, 60. Reiter.
SLOVENSKO: Čontofalský - Petráš (57. Reiter), Hanek, Varga - Kisel, Karhan, Hlinka (46. Sninský), Had (46. Slovák) - Mintál - Németh, Vittek Pred 4000 divákmi rozhodoval Robert Styles (Angl.), žlté karty Ch. Leweck - Varga.

Tabulka 1.skupiny

1. Nizozemsko	8	7	1	0	20:3	22
2. Česko	8	7	0	1	28:7	21
3. Rumunsko	9	5	1	3	15:10	16
4. Finsko	7	3	0	4	13:14	9
5. Makedonie	9	2	2	5	10:16	8
6. Arménie	9	1	1	7	5:20	4
7. Andorra	8	1	1	6	4:25	4

Tabuľka 3. skupiny

1. Portugalsko	8	6	2	0	24:4	20
2. Slovensko	8	5	2	1	22:7	17
3. Rusko	7	4	2	1	15:10	14
4. Lotyšsko	8	4	1	3	15:14	13
5. Estónsko	9	3	2	4	12:15	11
6. Lichtenštajnsko	8	1	1	6	9:19	4
7. Luxembursko	8	0	0	8	4:32	0

Jen pro vážné zájemce
Prodám v Praze 10-Strašnicích rodinný dům 3x3+1, zahrada, dvě garáže, částečné podsklepený, ústřední topení, klidné a bezpečné prostředí, v dosahu metra stanice Skalka, autobusová doprava, tramvaje, blízko je škola a nákupní centrum, dům po rekonstrukci.
Jen vážní zájemci.
Info.: 905/791-0446.
1519-12

portable oven;
find what it can do for you...
call Pavel Zeman
Information: 1-866-850-3462
e-mail: info@remoska.ca
website: www.remoska.ca

863 Bloor St. W.
Toronto, Ont.
(416) 533-0080
CYCLEMANIA
Bloor St. W
Danforth Ave.
Ossington Ave.
Broadview Ave.
CYCLEMANIA
281 Danforth Ave.
Toronto, Ont
(416) 466-0330

VIDEO-EL CANADA LTD
oprávněný distributor českých filmů na videokazetách uvádí premiérově trochu černou komedii režiséra Milana Růžičky

JÁ Z TOHO BUDU MÍT SMRT

Setkání staromódní profesorky Ernestiny a mladé "podnikatelky", její údajné žákyně Miriam je příběhem dvou rozdílných a osamělých žen dvou různých generací. Příběh o staré paní profesorce, která důvěřivě pronajme část svého bytu své - údajně - bývalé žačce a dlouho jí trvá než se dovtípí, že ta jí udělala z bytu "diskrétní privát" čili erotický salonek.

Hrají: K. Fialová, Z. Slavíková, B. Navrátil, Z. Dvořák, V. Skála a další.

Podporujte legální obchod!
Na základě autorských smluv mnoho nových filmů, TV seriálů a zábavných pořadů dovezla a Vám nabízí výhradně firma:
VIDEO EL CANADA
583 William Street, London, Ont. N6B 3E8
Tel.: (519) 434-9939; Fax: (519) 434-8182
E-mail: video.el@videoelcanada.com
www.videoelcanada.com
http://www.videoelcanada.com